

EERSTE TEGENBESLUITEN VAN

VERWEERDER

De Heer VAN BELLE Jean Marc Charles André, leerkracht Elektriciteit en Bedrijfsbeheer VTI Izegem, journalist en informaticus in bijberoep, tot 31/12/05 BIBF Boekhouder-Fiscalist (onverenigbaarheid met handelsactiviteiten), geboren te Brugge in een gezin van elf zeer begaafde kinderen, op 26 juni 1965, wonende te 8510 BELLEGEM, Straatje 21, ondern.nr. 0525.505.418

correctie: ik heb GEEN advocate meer, Martine VAN ELSLANDER bracht me op de rand van financiële onvermogensdheid, waarna ik verplicht was mijn moeder in te schakelen. Kostprijs beroepsprocedure: 7.200 EUR waarvan de vraag spontaan opduikt of zo'n exuberante bedragen niet helpen om beide advocaten beter te laten onderhandelen met elkaar als collega's. In een echtscheiding wint trouwens niemand, volgens mij (behalve de advocaten, ja).

versus

EISERES

Mevrouw LANGEDOCK Veerle Anna Andrea, psycho-motorisch therapeute, geboren te Kortrijk op 20 juni 1966, feitelijk inwonende bij haar moeder sinds haar woonstverlating met volledige inboedel op 11/11/04, te 8560 MOORSELE, C. Gezellestraat 42, 8560 MOORSELE,
advocaat: Jacques TREMMERY, advocaat te 8930 MENEN, Ieperstraat 116.

**voor mevrouw/mijnheer de Voorzitter van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk
oorspronkelijk voor inleiding voorzien op 25/11/2004, maar terug bizar door eiseres op rol
geplaatst op 09/12/04 tegen de expliciete wens in van verweerder die aanwezig was
(navraagbaar bij de toenmalige vrouwelijke rechter)**

Besluiten genomen ZONDER voorbehoud van alle rechten en middelen, MET erkenning en eedvolle verklaring van wat zowel scripta in deze conclusies verklaard wordt, alsook verba zal verklaard worden op de pleitdatum en met de volste verantwoordelijkheid voor de drie prachtige kinderen en met het volste respect voor hun moeder, eiseres.

Besluiten genomen in blijvende weigering tot vechtscheiding ondanks alle verwoede pogingen van Meester Tremmery om verweerder als agressief en negatief voro te stellen en meteen en nogmaals zeer duidelijk stellende dat het hier een zeer goede moeder maar ook een zeer goede vader betreffen die vijftien jaar lang een sprookjeshuwelijk kenden en alle respect voor de kinderen en elkaar betonen.

SAMENVATTING OP VOORHAND

Art. 229 noch art. 231 zijn van toepassing en worden door eiseres enkel aangewend vanuit financiële motieven. Hoewel eiseres zelf zonder enige reden en tegen de wens van de kinderen in de woonst verliet (gemanipuleerd door haar moeder die de verhuis organiseerde met zeven familieleden van haar?) en de vrederechter na een nochtans zeer goede regeling tijdens de behandeling van het onmiddellijke verzoekschrift door verweerder, werd deze eerst onbevoegd verklaard. In het kortgeding loog de advocaat van tegenpartij de rechter zeer doelbewust voor met een vals-gepromoveerd-psychologisch attest en met vermoedens op vermoedens en verwerping van liefst meer dan 10 jaar fiscale aangiften en onder het mom van 'fiscale aftrekbaarheid van onderhoudsgelden'. Bovendien werd OP 01/03/2006 via oorspronkelijk eenzijdig verzoekschrift zonder mogelijkheid tot tegenspraak verweerder psychologisch tegen de realiteit in gestoord verklaard om de jeugdrechterprocedure te ontcrachten en de kinderen nogmaals af te nemen nadat ze al twee weekends mala fide niet werden afgestaan op schriftelijke advies van Meester Jacques Tremmery. Dit was buiten verweerder gerekend (die dit had voorzien door de wetteksten te lezen en uit ergernis tegen de valsheid in geschrifte van een nep-psychologe/collega-therapeute van mijn echtgenote en verweerder had zich in stilte reeds ingedekt door zich zeer uitgebreid psychologisch te laten doorlichten in mei/juni 2005, en terecht zeer kwaad werden door deze middeleeuwse praktijk door Jacques Tremmery) en alle mensen die in hem en zijn kinderen zeer sterk geloven en dus via derdenverzet dit vakkundig kon weerlegd en bijgevolg nietig verklaard. In datzelfde verzoekschrift wordt gevraagd 'in afwachting om de jeugdrechter te laten oordelen'. Twee weken NA DE Vernietiging van dit BESLUIT door derdenverzet van verweerder met een stapel schriftelijke bewijzen (en ondanks het feit dat zo'n bewijslast normaal bij tegenpartij ligt!) door OFFICIELE ERKENDE PSYCHOLOGEN (met herhaalde ernstige blaam in de stukken door o.a. de psychologencommissie voor het gerecht die daar op in ging op basis van één mondelinge getuige), verandert Jacques Tremmery het geweer (zeg maar bazouka) van schouder voor de jeugdrechter en vraagt hij - duidelijk malafide en tegen de wens van de kinderen zelf ditmaal in - aan de jeugdrechter zich onbevoegd te laten verklaren (bovendien blundert hij in dit document want de eis vermeldt 'om deze redenen onontvankelijk, minstens ongegrond' terwijl het ministerie ingaat op zijn mondelinge vraag hem ONBEVOEGD te verklaren... Van bizarre rechtspraak gesproken en toch weer een fase waarin men het belang van de kinderen opnieuw over het hoofd ziet (uitspraak zelf nog niet betekend en hopelijk beseft de rechter nog dat hij wel degelijk bevoegd is, want dat art. 229 noch art. 231 overtreden werden en dus volgens mij heel deze procedure onontvankelijk is, maar mijn tegeneis tot schadevergoeding van mijn echtgenote en tergend en roekeloos geding op liefst 9 of straks zelfs 10 niveaus wèl. Dit is wellicht de essentie en daarom neem ik dit hier zowel mee in een voetnoot als in een uitklapblad, omdat het de sprong ook is naar de tegeneis ter toepassing van art. 1382 e.v. van het BW over een **fout, schade en causaal verband**, dat in dit geval wel zeer duidelijk is. De fout zijn de herhaaldelijke, bewuste pogingen om het totaal foutieve vonnis op alle, maar dan ook alle mogelijke wijzen toe te dekken, waardoor het klassieke geval ontstaat dat het gerecht zichzelf dus eigenlijk in nesten helpt door de fout te verzwaren i.p.v. nederig de situatie in een pennentrek recht te zetten en het vonnis gewoon te vernietigen en letterlijk 'recht te spreken' alsook meester Jacques Tremmery eens op zijn afgelegde eed als advocaat te wijzen (vooral het laatste zinnetje).

Meer nog, met deze opsomming durf ik het aan om de rechter te wijzen op de vakidiotie die hier gebeurd en een stap achteruit te zetten om deze situatie eens goed op afstand te bekijken. Ik aarzel dus niet meester Jacques Tremmery (op beroepsvlak) met een zeer actuele beeldspraak te vergelijken met de schutters die (dikwijls onder invloed van rilatine) plots met een geweer publiek binnen de rechtbank wild om zich heen beginnen te schieten, met dat verschil, dat meester Tremmery een officieel en geregistreerd wapen gebruikt en hij het doelbewust richt op normaal zwakkere personen, maar dat hij ditmaal de pech heeft dat ik een kogelvrije vest droeg en geen weerloos slachtoffer ben, maar een zeer liefhebbende vader met een vrij hoog intellectueel vermogen, die in zijn liefde voor en van zijn kinderen de kracht vindt om de werkelijke dader aan te wijzen: niet de moeder, maar Jacques Tremmery en de proceduriële wanregels van het gerecht waarmee de werkelijke feiten aan de kant worden geschoven of er zelfs toegestaan wordt om leugens en laster als 'begin van bewijs' te laten gelden om fundamenteel op de vaderrechten van het kind in te grijpen. Zelfs effectieve hogere bewijzen als schriftelijke verklaringen door erkende psychologen worden op deze manier getart en moeten via een tegenkortgeding terug recht worden getrokken (een echt omgekeerde wereld met totaal de zoveelste foutieve bewijslastomkering).

Ik som in voet de liefst 9 rechtszaken¹ op (misschien wordt dit 10 als het verder uitgevoerd wordt en tot faillissement zal leiden en ook ben ik de correctionele rechtbank vergeten, die nochtans bevoegd is over de uitspraak van Jacques Tremmery als dat ik al die jaren miljoenen BEF omzet zou ontdoken hebben, en fictieve i.p.v. werkelijke betaalde beroepskosten zou hebben ingebracht. Nochtans vermeldt hij in zijn nu plots zeer kort geworden besluiten, dat er plots toch wel 'financiële problemen waren' voor de datum van feitelijke scheiding (en zegt hij dat mijn echtgenote niet weet van zonnepanelen, terwijl er specifiek voor werd geleend en op elke bladzijde mijn echtgenote tekent en op het einde zelfs met 'gelezen en goedgekeurd').

De waarheid ligt hier NIET in het midden, zoals rechters zich dikwijls tot waterbesluiten aanzet, maar heel deze procedure is nonsens, en ondanks de enorme uitgebreidheid van het verweer gaat het enkel over:

- N WILLEKEUR en een MALA FIDE strategische poging een maximaal onterecht onderhoudsgeld te bekomen terwijl co-ouderschap en bilocatieregeling (en behoud van domicilie te Bellegem zoals de kinderen wensen) VANZELFSPREKENDE ratio is (gebruik centrale kinderrekeningen Fortis waarin beiden de nodige gelden storten).
- N DEFINITIEF vonnis in eerste aanleg met expliciete afwijzing van art. 229 en art. 231, eventueel opnieuw bevoegd verklaren vrederechter en terugkeer naar het oorspronkelijke verzoekschrift tot verzoening voor de vrederechter.
- N SCHADEVERGOEDING WEGENS de valse belofte en toekenning ervan aan de kinderen, elke maand X 900 EUR (de nieuwe leasing wagen wordt zelfs nog niet in rekening gebracht).
- N Schadevergoeding van 9 X 1.000 EUR tergend en roekeloos geding.

¹ 9 rechtszaken die duidelijk door het tergend en roekeloos geding van meester Tremmery zijn veroorzaakt (mijn echtgenote heeft geen enkele kennis over recht en heeft totaal andere kwaliteiten):

- 1.1. Kortgedingprocedure art. 229 en art. 231 (229 wordt zagezegd 'pro forma' vermeldt): gebruik van valsheid ingeschrifte voor zowel beoordeling persoonlijkheidsaspecten verweerder (die eigenlijk juridisch eiser zou moeten zijn) en ook als doelstelling heeft de vrederechter onbevoegd te verklaren. De eigen software van Jacques Tremmery berekent 320 EUR te ontvangen onderhoudsgeld i.p.v. 900 EUR te betalen!
- 1.2. Van daaruit onbevoegdverklaring vrederechter (verzoekschrift tot verzoening door verweerder meer dan terecht en louter in het belang van de kinderen ingediend)
- 1.3. Eenzijdig verzoekschrift ondanks tegenverklaringen klant met onwettige huiszoeking en onderzoeksdaten waarin dochters worden ontnomen (alle middelen zijn heilig) omdat de vader zijn liefde voor zijn kinderen uit (is misdadig volgens tegenpartij, hoewel hij dit al zij hele leven doet)
- 1.4. Inbeslagneming van beroepsgoederen en lichte vrachtwagen van 210.000 km en hierdoor verplicht tot nieuwe leasing (anders was verweerder al failliet op dit moment). Rekent de inbeslagnemingskosten zowel aan verweerder aan als dat hij zijn cliënte dit nogmaals zelf laat betalen op zijn derdenrekening om blijkbaar zelf de fiscus te ontduiken (beticht verweerder van zwart, nu weet ik waarom, de pot verwijt de ketel...)
- 1.5. In beroep te Gent wordt verweerder beticht van ontduiking via een nieuwe leasing, en wordt nogmaals letterlijk 'kosten psychologe' aangehaald, ondanks de op advies van het ministerie ingediende procureurklacht
- 1.6. Klacht bij de procureur des konings wordt tegengewerkt en nieuwe documenten met bewijs dat Jacques Tremmery duidelijk de agitator is en in personam handelde, als 'zonder gevolg' teruggezonden. Gelijktijdig Kortgeding dat Jacques Tremmery inspent omwille van zijn eigen artikel in de Morgen waarin hij ontucht en ontrouw predikeert omdat dit 'heel romantisch kan zijn'...
- 1.7. Een 2de eenzijdig besluit waarin verweerder zomaar uit de lucht 'psychologisch gestoord' wordt verklaard en de rechter gaat hier dezelfde dag op in (terwijl hij les geeft aan meer dan 150 leerlingen van het VTI te Izegem, wordt hij als een gevaar voor kinderen bestempeld, waar is de normaliteit). Een tegenoffensief is nodig, en de erkende psychologen zijn gloeiend kwaad voor dit pure middeleeuwse rechtsmisbruik
- 1.8. Onbevoegd verklaren van de jeugdrechter
- 1.9. Dit eerste aanleg is te gek voor woorden en er is helemaal geen sprake van noch art. 229 noch art. 231 BW.
- 1.10. Eventueel nog in de toekomst faillissementsvordering (een eventueel faillissement zal enkel en alleen te wijten zijn aan de... onterechte onderhoudsgelden (bekijk zoiets eens van op afstand!))

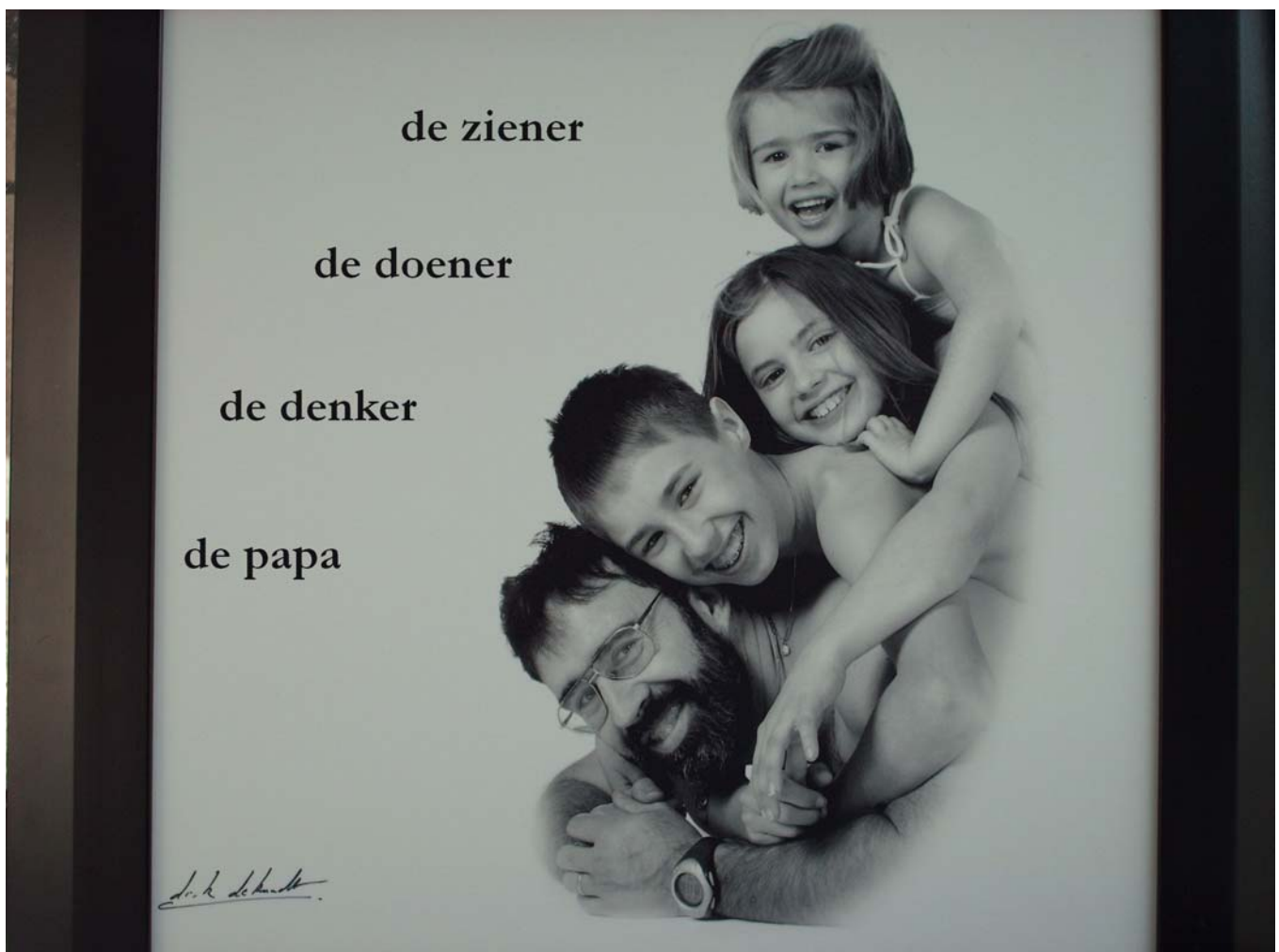
Ik heb dan aan de jeugdrechter medegedeeld dat ik volgens hem dus ook alles op alles moet zetten om u, de huidige rechter bevoegd volledig bevoegd te verklaren, en dat eiseres daar dus blijkbaar ook mee akkoord gaat. Zie bijlage stuk **2006-JEUGDRECHTER**.

Er is sprake van zeer ernstig machtsmisbruik door meester Jacques Tremmery in deze zaak en er is geen enkele, maar dan ook geen enkele grond tot art. 229 noch art. 231.

Meer nog: de huidige besluiten stemmen noch overeen met de oorspronkelijke feitelijke woonstverlating door zijn cliënte op 11/11/04, maar zijn er zelfs mee in tegenspraak daar hier nu plots toegegeven wordt dat er financiële problemen waren het laatste jaar, terwijl in het kortgeding vonnis wordt gesproken van een enorme levensstandaard en een dagelijkse inkomen van 800 EUR per dag.

- Î Er was geen ruzie tussen de echtgenoten, en die zal er ook nooit zijn want om ruzie te maken moet een van beide partijen daar de mogelijkheid toe bieden en verweerder weigert dit omdat hij het recht heeft zijn huwelijksgelofte trouw te blijven (zonder eiseres daartoe te dwingen, het behoort tot haar wettelijke vrijheid de juiste wetgeving omtrent 2 jaar feitelijke scheiding te volgen, maar zij kreeg een luchtballon van 900 EUR/maand voorgeschoteld door haar advocaat).
- Ï Zowel de moeder als de vader zijn enorm liefhebbende ouders die hun volle tijd, energie en geld in de opvoeding van hun kinderen stoppen. Beiden zorgden evenveel voor de kinderen en in volstrekt aangepast uren (echtgenote logopediste die ook vrijdagavond en zaterdag werkte; man werkte geen enkel weekend sinds de geboorte van het eerste kindje eind 1992 en was ook reeds als een vader voor zijn vier jongere broertjes en zusjes bij zijn ouders - gezin van liefst elf, meestal hoogbegaafde kinderen). Ook de wedden zijn duidelijk gelijklopend (logisch, ze studeerden af in het zeer kwalitatieve HTI te Brugge).
- Ð Internetsite waarnaar verwezen wordt is een van de oudste van België en bevat enkel NA 11/11/2004 terechte kritiek op de werkwijze van meester Tremmery en nog meer sinds zijn publicaties waarin hij overspel publiek promoot (De Morgen, paginagroot, 07/02/06, kerndocument). Het is meester Tremmery zelf die zijn cliënte èn opnieuw het gerecht keer op keer misbruikt in deze procedure (ook in de eenzijdige verzoekschriftprocedure die vakkundig nietig werd verklaard). Deze zaak wordt door toedoen van verweerder heden behandeld in beroep te Gent voor drie rechters. Bezoek zelf de site <http://logocom.be> om u zelf van de arrogante zelfingenomen door meester Tremmery te overtuigen over ZIJN tussentijdse uitvoerbaar verklaarde dwangsom van 21.000 EUR + 30.000 EUR per bijkomende maand (een dwangsom moet een tegenwaarde hebben). Meester Tremmery meent altijd alle gelijk in eigen hand te hebben en alwetend te zijn op het vlak van psycholoog (benoemt zelf collega's van mijn echtgenote tot èchte Dokter psychologen; beweert mijn boekhouding beter te kunnen voeren als een erkende boekhouder die actief is in de anti-fraude en die momenteel met de BBI Antwerpen een zwaar Limburgs bouwfraude-dossier behandelt waarin ook curator Tom Vandecruys onder vuur ligt). Er wordt genegeerd dat verweerder bovendien fiscaal journalist en schrijver is. Blijkbaar is er in de Kortrijkse wandelgangen een geruchtencircuit van zowel meester Peter Defreyne als van meester Jacques Tremmery, waarin ze ontkennen machtsziek op te treden in de door mij geconstateerde, maar daarover weigeren een dialoog te voeren, en enkel proceduriële slagen. Het klopt wèl dat verweerder een gedetailleerd boek aan het maken is over dit incident om op gelijkwaardige en volwassen schriftelijk manier te ageren. 15 mei 2006

- Ñ In de besluiten wordt dan naar 'wilde jeugdverhalen' en volstrekt normale opvoedgebeurtenissen gegrepen om uit het niets 'iets' te halen, zonder dat bijvoorbeeld enig jeugdverhaal wordt geconcretiseerd (integendeel, de verhalen van de vader van eiseres waren ernstiger en betroffen publieke en herhaalde vernielingen van straatverlichting te Moorsele, nochtans in 'die oude tijd' ook maar onder pure sociale druk gepleegd). Verweerder is een strenge maar bovenal liefhebbende intellectuele vader met zeer gezonde scepsis tegenover de rilatine die aan de oudste zoon wordt opgedrongen, zonder dat er begeleidende medische onderzoeken waren [dit is zuivere drugs die wordt verstrekt aan ADHD-patiënten, mijn zoon in kwestie heeft niet eens ADHD maar is hoogbegaafd en valt door de rilatine meer en meer sociaal uit, wat de moeder niet wil toegeven]. De onderzoek in de 'schuttersmoorden' richten zich overigens allemaal meer en meer naar rilatine toe (incl. de laatste in Antwerpen). De vader heeft niettemin zelf rilatine genomen om het effect van dit 'effectieve wondermiddel' ervan na te zien, maar een eenvoudige vraag tot dialoog hierna, mondde blijkbaar uit in een feitelijke woonstverlating door de echtgenote (wat het vermoeden van de psychologische druk van de moeder bevestigt die kort voor de woonstverlating nog 200.000 BEF eiste en kreeg). Dit kan geen reden in hoofde van verweerder zijn (die hem overigens het vergif rilatine bleef geven in afwachting en ondanks tegenexpertises), maar zou eerder in hoofde van eiser gelden
- Ò Ook alle andere aangehaalde elementen zijn niet in de verste verte enige aanleiding om art. 229 noch art. 231 in te roepen, en worden zeer uitgebreid weerlegd in dit verslag. Omgekeerd spreekt de software en het eigen boek van meester Jacques Tremmery ook totaal tegen wat hij via valsheid in geschrifte bekwam voor de kortgeding rechter. Laat mij starten met de meest recente (gratis gegeven reuze-)foto van **mei 2006 (!)** van fotograaf-kunstenaar Dirk Deknudt gemaakt (buurman van verweerder) in zijn persoonlijke steun om zowel de woonst als het eigenlijk vanzelfsprekende vaderschap te behouden (is de vader van drie prachtige kinderen dan echt nog steeds zo'n schrik voor zijn kinderen en is zijn ze ongelukkig bij hun nochtans strenge maar correcte papa?)

VOORAF

Ik weet dat het niet gebruikelijk is, maar gezien de aanklacht, is het ESSENTIEEL dat ik de werkelijkheid schets zoals ze is, en zoals ze mag weerlegd worden.

VAN BELLE Jean Marc en LANGEDOCK Veerle zijn beiden twee zeer intellectuele en sociale mensen, die elkaar leerden kennen op een hongermaaltijd tijdens hun studies in het zeer moeilijke HTI te Brugge. Hij als sociaal bewogen boekhouder en zij als dito logopediste. Hij als zoon van een tweemaal tot ridder gekroonde zeer hoge fiscale ambtenaar met uitermate hoge intellectuele capaciteiten met elf kinderen, zij als dochter van een zeer hardwerkende en enorm sociale zelfstandige bierhandelaar te Moorsele (een van de laatste dorpsfiguren). De verschillen tussen beiden zijn zeer duidelijk, maar hun idealen vormen zich na werkelijk bijna duizend brieven als een gezamenlijk streefpunt en leiden tot een prachtig huwelijk en trouwringen die hun beider eigenheid zeer duidelijk symboliseren: vierkant langs de buitenzijde (symbool voor de aardsheid en de sterke mannelijkheid en vaderlijke maar dragende vriendschap waar de man steeds op drukt) en cirkelvormig langs de binnenzijde (symbool voor droomvolle lucht, kwetsbare liefde, vrouwelijkheid, zachtheid en zorgzaamheid waar de vrouw de nadruk op wenst te leggen). Hun trouwboekje en hun aangepaste trouwgelofte duiden aan dat ze hun huwelijkstaak ook in functie van kinderen zien en dat ze daarmee een publieke taak wensen op te nemen binnen de maatschappij. Dit huwelijksboekje is te vinden op de internetpagina <http://logocom.be/poezie> (links blauw aangeduide link die u best afdrukt om te lezen) maar bevat opnieuw helemaal NIETS NEGATIEFS noch iets wat niet publiek gezegd mag worden (integendeel, het werd bewust zo opgemaakt door beiden). Deze tekst bevat ook de zin *"gelijkwaardig aan de man werd de vrouw geschapen"*. De belangrijkste data, die wel degelijk hier van belang zijn, worden hier even aangestipt om te wijzen op het absurde en rechtsonbetamende gedrag van de advocaat meester Jacques Tremmery, zoals straks ten gronde zal worden aangehaald²

- In **1986** leren ze elkaar dus kennen op een hongermaaltijd op de verjaardag van het meisje zelf. Het duurt exact 9 maanden (dag op dag, 20/03/1987) voor ze een liefdesrelatie 'baren' (beiden bleven bovendien nog lang maagd, een ideaal waar beide echtgenoten van meetafaan voor stonden, vooral de jongen eigenlijk en dit lijkt volgens EOS intussen ook een genetisch gegeven bij bepaalde intellectuele mannen te zijn). Onmiddellijk klikt het tussen de schoonvader-bierhandelaar, en ook tijdens de legerdienst (24 h wacht; 48 h af) helpt de man continu mee met de schoonvader, wat zo zal blijven tot hij op pensioen gaat en kort daarop overlijdt en wat een zeer diepe menselijke band creëert en de gezinswarmte accentueert die veerle, jean marc en haar papa verpersoonlijken. De man zelf is inderdaad iets meer rebels maar mildert zeer sterk onder de goede invloed van zijn 'lief', hoewel zij omgekeerd bekent nu pas voor het eerst voor zichzelf te durven opkomen en zij in haar brieven aan hem vraagt om te leren 'zichzelf te zijn' en 'zich niet altijd meer te laten leven'. In de brieven aan hem vraagt ze herhaaldelijk om intellectueel en serieus genomen te worden, maar ook redelijk vrij gelaten te worden. In bijgevoegde brieven toon ik aan dat de dominante rol van de moeder toen reeds zeer nefast werkte op het zich 'goed voelen' door de enige dochter, de echtgenote.
- In **1989** kiezen ze ook christelijk te trouwen, hoewel de man het woord 'go(e)d' gebruikt, daar hij bovenal een wetenschapper is en een filosoof, maar de kinderen een zeer goed start-geloof wil geven. Ze kiezen doelbewust een woonst te Zedelgem omdat ze eerst eens wat los wil raken van haar moeder en omdat de man de vrouw volgt en flexibeler en creatiever omgaat om werk te vinden (de vrouw werkt dan al meer dan een jaar met zwaar mentaal gehandicapte kinderen in het MPI De Engelbewaarder te Aartrijke waar ze zowel logopedie als voedingsbegeleiding geeft).
- In 1990 verandert de echtgenote zelf doelbewust van werk naar het revalidatiecentrum te Overleie, hoewel de uren daar veel onregelmatiger zijn. De hoofdreden is dat ze intellectueel ook meer uitdagingen nodig heeft en eigenlijk ook een beetje carrière wil maken (waar de man geen behoefte aan heeft; die is eigenlijk enorm, enorm tevreden met zijn echtgenote en durft dat gerust eens van de daken schreeuwen ook). Samen kopen ze een huis te Kortrijk voor 1 mio BEF, dat de man helemaal ondersteboven keert en volledig herinricht (legt zelf alle

elektriciteit volgens de regels van de kunst, liefst 14 aparte circuits voor een heel kleine rijwoning en meteen twee kinderkamers en een uitgewerkte bureauruimte op de zolderverdieping).

- In **1992** is de man reeds zelfstandig en wordt 'Floris de denker' geboren (bijnaam door vader gegeven van bij de geboorte). Hij overtuigt de vrouw dat de tijd rijp is voor een kindje, en het is meteen 'bingo'. Hij knipt bij de geboorte zelf de navelstreng door (zal dit van alle drie overigens doen). De man is ook gewoon van 'doeken' te verversen van toen hij dat deed met zijn vier jongere broers en zusjes en heeft veel ervaring vanuit het grote gezin waarin hij opgroeide, en dat geeft soms een klein territoriumconflict (zo bijvoorbeeld over antibiotica, terwijl de vrouw daar zeer snel toe beslist; idem voor diablo's; poliepen en amandelen uithalen). Omwille van het uurrooster van de echtgenote besluit de man echter al van bij de geboortedag op 03/10/1992 in de materniteit onmiddellijk geen enkel weekend meer te werken en alle werk te concentreren van de maandagmorgen tot de vrijdagmiddag 14.00 h (helpt dan eerst zijn schoonvader met de cafés te Moorsele en zit dan elke vrijdag erna met het kind, later de kinderen bij de schoonfamilie te Moorsele³ terwijl de echtgenote dan naar haar werk vertrekt; een ideale wisselwerking maar met weinig momenten gezamenlijke opvoeding, dat wel). Dit werkt zeer goed en is ook noodzakelijk, want Floris lijkt een zeer moeilijke baby die enkel 's nachts 2 h slaapt en overdag niet. De papa (verweerder) rijdt letterlijk duizenden kilometers met hem in de auto en zendt op een bepaald moment zijn tedergeleefde echtgenote naar haar ouders thuis om ze te dwingen haar nachtrust in te halen [als de vrouw ervoor zorgt, slaapt de man; omgekeerd als de man ervoor zorgt, kan de moeder het nooit laten wakker te blijven en zich te moeien]. Na ruim een jaar, is de moeder toch aanzienlijk uitgeput, maar dan begint Floris al zeer vroeg en vlot te praten en aan bed wordt het de papa duidelijk dat de jongen veel vragen heeft over 'doodgaan', net als hijzelf overigens toen hij klein was en veel van zijn zeven broers. Hij denkt er niet aan dat de jongen hoogbegaafd zou kunnen zijn, en ook de moeder als beroepstherapeute niet, omdat het een voorbeeldige jongen is met een Jezus-aandoende eerlijkheid. In de peuterschool De Blauwe Poort beleeft hij ook gouden jaren en ook nu nog sluit hij zich in zijn herinneringen gemakkelijk terug op in die periode. De naam 'floris' verwijst zowel naar de papa-bierhandelaar Flori, als naar het sprookje dat de man in zijn briefwisseling aanhaalde 'Floris ende Blancefleur' uit hun vrijetijd tussen de vele gedichten door.
- Aan tweejarige leeftijd slaapt Floris voor het eerst wat langer en beide echtgenoten 'twijfelen even' of ze voorbehoedsmiddelen zouden nemen. Gevolg: een prachtige dochter op 27/07/1995, 'marieke de doener' (bijnaam die door de papa gegeven werd op het moment dat de weeën begonnen en zelfs bij het veelvuldige niezen van de moeke de baby-hartslag niet veranderde op de volgmonitor). De relatie tussen de twee kindjes zelf, floris en marieke, verloopt werkelijk uitmuntend en ze zorgen voor elkaar tot en met. Het gezin beleeft de mooiste tijden (iets waar volgens mij zelfs een eventuele hemel nooit zou kunnen tippen).
- In **1998** blijkt het huis van 1 mio BEF te klein voor de boekhouding/informatica van de man en de discussie waarbij de man 4/6 kinderen wil (even getal) en de vrouw 3 kinderen. Op een maandagavond lanceert de echtgenote volgende zinsspeling: "wat zou je zeggen van Van Belletjes van Bellegem" (de 'tje' komt omdat ik van Brugge ben, en zij met 'ke' van Kortrijk spreekt). Voor mij waren haar dromen altijd een startpunt voor mij, en ik begin een lange zoektocht. Hoewel ik het financieel eigenlijk niet goed zie zitten en zeer angstig ben maar dat wel poog te verbergen om haar niet teleur te stellen (werk intussen met een thuiswerkende parttime bediende en de RSZ-korting had ik gebruikt om goedkoper te blijven dan mijn collega's), kunnen we een onvoorstelbaar mooie bouwgrond kopen in Bellegem voor de prijs... die de verkoop van ons huis nog niet eens zou opleveren (1,8 mio BEF + schrijfkosten). We besluiten ondanks mijn angst toch gezamenlijk het door haar al lang getekende droomhuis in werkelijkheid uit te voeren. Opnieuw werkt de man 's nachts en in het weekend (mèt floris en soms marieke in de buurt, omwille van de bouwveiligheid doe ik zo'n werken zelden alleen en moet er iemand in de buurt zijn, op een bepaald moment werd mijn hand trouwens in een slagader doorsneden door een elektrische trekdraad waar ik te hard aan trok) om zoveel mogelijk zelf te doen en voor 4,5 miljoen BEF nieuwe basislening wordt eraan gestart. Het

duurste element erin wordt de keuken van Siematic t.b.v. 650.000 BEF maar de man gaat hiermee volledig akkoord maar besluit dat het niet anders kan dan deze mee te lenen op 20 jaar. Voor de bureau worden bijkomende kredieten aangegaan omdat de man daarvan de 'korte pijn' wil en bij de aankoop en in de architectenplannen werd al specifiek rekening gehouden met de zuidelijke ligging voor later zonnepanelen (als zelfstandige weet de man dat hij later geen pensioen zal hebben, hij heeft overigens evenmin enig budget aan zijn eigen kleine risico's willen aanwenden en was dus nooit ziektekosten terugbetaald, bij griep slaap ik een nacht door, en ga dan terug aan de slag). Ook wordt het huis zodanig voorzien, dat als het financieel toch zou mislopen, het onroerend goed in twee gedeelte kan worden zodat ze bij oud worden het benedendeel en de tuin kunnen scheiden van de rest en dat eventueel verhuren (ik voorzie altijd dat er financieel moeilijke tijden kunnen aanbreken, maar laat mij niet paralyseren door zo'n gedachte, nu ook niet). In een jaar tijd wordt met massa's energie de hele bouwplanning erdoor gehaald en is het af (zij het niet afgewerkt, wat door de echtgenote plots kwalijk zal worden genomen in het jaar 2004).

- In **2001** wordt het laatste kindje geboren (de man geeft het laatste woord aan de wens van de vrouw en zegt letterlijk: *"ik zal dan wel het vierde kindje spelen"*): stientje de ziener (stientje wordt qua naam gekozen door de man omdat het van 'justinus' komt en verwijst naar de 'rechtvaardige' en naar vrouwe Justitia - echt waar). Het verkleinwoordje in de naam van beide meisje wordt bewust gekozen omdat langs mijn kant al mijn voormoeders zéér energieke maar dus ook zeer 'kloeke' vrouwen zijn (afkomstig van Woumen waar zo'n massa energie bij de boeren/boerinnen vroeger niet meer dan normaal was) en ze dan als ze ouder zijn toch een verzachtende naam bij hun postuur kunnen hebben.
- Dit kindje wordt opnieuw gekocht in het volste bewustzijn en er wordt expliciet en gezamenlijk gekozen voor een tijdelijke loopbaanonderbreking om van het meisje en ons gezinnetje samen te genieten, ja, eigenlijk te genieten tot in het waanzinnige en meest bewuste tijdsbesef toe. De intelligentie van mijn kinderen is dan ook voornamelijk toe te schrijven aan het gewone feit dat ze elk hun ouders de belangrijkste eerste levensjaren hadden als persoon die continu inging op hun natuurlijke interesses, waardoor alle drie de kinderen een zeer grote interesse en wetenschappelijke basis meekregen (alsook een zeer grote woordenschat van beide ouders). Ik spreek van deze jaren van mijn leven niet alleen als hemel, want zelfs de hemel kan nooit zo mooi zijn als jaren van knuffel, liefde en tijdsvol respect op aarde zijn. Dat ik intussen nooit mijn liefde voor mijn echtgenote en mijn kinderen onder stoelen of banken stak, dat was door heel mijn omgeving geweten. De getuigenissenbundel van mijn burens, klanten, kennissen waarmee ik het waanzinnige kortgeding waarin meester Jacques Tremmery (misschien in samenspraak achter de schermen met advocaat Peter Defreyne die zich als 'rechtskundig assessor' in het boekhoudersinstituut BIBF zichzelf zowel onderzoeksrechter als rechter en uitvoerder acht en ook problemen heeft met mijn kritiek over de almaar slechtere evolutie in België van de vrije beroepers; intussen bevestigde ook de Brusselse onderzoeksrechter Bulthé⁴ mij dat het West-Vl. gerecht wel degelijk zo'n roddelcircuit heeft) mij 'psychologisch gestoord' wou verklaren⁵ kon ongedaan maken.

⁴ Heb hem persoonlijk gesproken te Brussel over mijn zaak over mijn internetpublicatie met het BIBF en hij had het over 'typisch Westvlaamse rechtsspraak' maar dit dat wel goed zou komen als ik desnoods doorging tot Straatsburg. Om te schetsen in welke context ik daar sprak: ik was er in betalende opdracht voor de journalistenverenigingen op de internationale dag van de 'persvrijheid' op woensdag 03/05/06 in een zeer technisch debat (met ook minister Onkelinx uitgenodigd en met ook een Franse en een Nederlandse eminentie) over 'een jaar toepassing van de nieuwe wet op het bronnengeheim' van april 2005.

⁵ Hij wist wellicht niet dat ik intussen alle artikels had overlopen en al op voorhand vermoed had dat hij alle strategieën en leugens heilig achtte om mijn echtgenote een droomballon van 900 EUR per maand te beloven en mij alle schulden erbovenop nog te laten aflossen zodat ze bij een eventuele vereffening en verdeling nog eens zoveel miljoen zou krijgen, wat enkel maar in een faillissement kan leiden van mij en zal aantonen dat er ook voor mijn echtgenote en mijn kinderen niets meer zal overblijven en dat alles van de grond zal moeten herbouwd worden (wat ik eigenlijk niet ontzie, zelf verkoos ik ook altijd alles onafhankelijk en zelf op te bouwen en zijn veerle en ik onder nul gestart en hebben we het ook maar gedaan). Om die reden had ik mij grondig psychologisch laten doorlichten en kon ik zijn (en Peter Defreyne?) zwaar lasterlijke eenzijdige verzoekschrift ongedaan maken en net aanwenden om te bewijzen wie hier niet in staat was om zakelijk de feiten te blijven bekijken. Ik heb al deze stukken ook in beroep aangewend om hem persoonlijk burgerlijk aansprakelijk te stellen voor de geleden schade ten voordele van mijn echtgenote zelf en in de toekomst advocaten erop te wijzen dat enkel 'erkende psychologen' (geleid door de respectabele Mevr. Castin van het hof van Beroep te Bergen) uitspraken te laten doen over de persoonlijkheid van een mens en zo het aantal sensationele persartikels in echtscheidingsreacties door advocaten geëvoceerd op termijn terug te verminderen. Ik doe dit trouwens niet voor mezelf, maar voor de vele papa's die intussen op mij rekenen om de rechten van de niet-drinkende, niet-overspelige, niet-rokende maar dikwijls veel te brave papa's eens écht te laten doordringen tot de magistratuur en het begrip 'schuld' toch te behouden in heel wat gevallen (zoals hier, want in beroep beweerde men 'de schuldvraag doet niet ter zake en ik zou daar zelfs mee akkoord gegaan zijn...'). Iedereen weet intussen ook dat ik van wat ik meemaak een boek aan het samenstellen ben waarbij dan enkel assisen zal bevoegd zijn (persmisdrijf) of dat ik dat zelfs eerst in het buitenland zal laten publiceren, samen met de fraudezaken die ik in mijn middelrange carrière reeds hielp oplossen (Bisschop Dominique, Geert Masschelein, curatorenzaken zoals deze van <http://www.vansantkarel.be>).

- De getuigenissenbundel vindt u annex, het dankgedicht werd gewoon bijgevoegd op mijn oude poëzierubriek <http://logocom.be/poezie> die door geen enkele kortgedingrechter verboden werd (ook voor het rilatinegedeelte op internet werd ik nog niet veroordeeld, hoewel dat ook zeer direct qua taal is). **2001** wordt het topjaar van ons leven, en we leven er inderdaad hoog in de wolken (hoewel het voor mij financieel zeer zwaar wordt en ook mijn echtgenote na loopbaanonderbreking moet helpen terug een tandje bij te steken, maar we zeggen tegen elkaar met de spreuk van haar papa "*èhn is èhn en hoeden is de kunste = hebben is hebben en houden is nu de opdracht*"). Haar papa ging net op pensioen maar krijgt onmiddellijk slokdarmkanker... Op **26/11/2002** overlijdt hij en voor het eerst in mijn leven krijgen we allebei een enorme emotionele klap in het gezicht (waardoor ook mijn omzet daalt, mijn thuiswerkende bediende kent enkel wat boekhouding, en de informatica-problemen vormen het grootste deel van mijn omzet). Ik besef echter al zeer snel dat wij net zo hard lijden omdat we zo lief met elkaar omgingen, en dat ons verdriet net de door ons zelf veroorzaakte tegenpool is van de hoogte waarop we verbleven en ik beveel mezelf dan ook te stoppen met zorgen maken, want dat dit ook mijn gezondheid helemaal onderuit haalt (gemakkelijker gezegd dan gedaan, hoor). Vanuit mijn financiële verantwoordelijkheid herneem ik mij trouwens dan toch relatief gemakkelijk, omdat ik nog meer dan een denker zelf een 'doener' ben en net van mijn echtgenote al van in 1986 geleerd had geen 'zelfmedelijden' te hebben (een zeer rendabele gave en prachtige aangeleerde probleemoplossende eigenschap). We hebben trouwens onze kindjes maar het verrast me dat alleen ik blijf over 'opa' babbelen met vooral mijn twee meisjes wat het verwerkbaar houdt. Floris laat echter geen traan meer (behalve na de echtscheiding bij mij als ik alleen met hem een gesprek heb en hij in een volgens hem zwak - volgens mij net sterk - moment zich bewust heel alleen in de wereld voelt met zijn gedachtengang). Na dit overlijden raakt plots ook mijn relatie met mijn schoonmoeder achteruit, en die gaat plots meer en meer beslag gaan leggen op mijn echtgenote. Hoewel ik onmiddellijk na het overlijden van mijn schoonvader, ook over hem een gedenkttekst geplaatst had op mijn poëzierubriek (het meest gelezen gedeelte van mijn site, misschien op de wetenschappelijke of wiskundige/elektrische of humoristische gedeeltes na, dan) op http://www.logocom.be/flori_langedock.htm (met zijn lievelingsmuziek 'be' van Neil Diamond) maakt mijn schoonmoeder daar plots een probleem van in 2004 als een nonkel uit Limburg van haar die tekst ontdekt. Ik heb er een gesprek over met mijn echtgenote die zegt dat ze die tekst weg wil, maar ik leg haar uit dat ze van die diepe relatie al alles afgenomen hebben en dat dit mijn gedenksteen is en iedereen in Moorsele mij altijd heeft zien meegaan met zijn biertoer en bij alle feesten zag meewerken. Op dat moment begrijpt ze het, en gaat ze expliciet akkoord...
- Iets daarvoor, begin **2004** wil mijn echtgenote plots op boerderijvakantie gaan, na een voorstel daarover van een van de zussen van mijn schoonmoeder. Ik vind het een prachtig idee (en financieel haalbaar). Mijn echtgenote vraagt echter herhaaldelijk 'of ik niet beter zou werken om geld te verdienen' i.p.v. mee te gaan, en 'dat ik goed zou kunnen doorwerken zonder de kindjes', maar ik antwoord haar 'dat ik ook enorm nood heb aan vakantie, want dat ik het niet toegeef, maar eigenlijk ook toch al lang boven mijn energieniveau presteer (blijf elk weekend er zijn voor de kindjes, en voer ze nog meer naar school dan vroeger, elke morgen bijna ook tijdens de week). Ook heb ik blijkbaar meer slaap nodig dan vroeger nu ik mijn 40ste levensjaar nader. Filosofisch voel ik me echter terug de oude worden, maar mijn echtgenote raakt almaar gevoeliger voor het geluid en de niet altijd homogene energie van de drie opgroeiende kinderen (ikzelf ben dat gewoon vanuit een gezin van elf kinderen en om eerlijk te zijn, ik hoor dat zelfs meestal niet of dat enerveert mij in elk geval toch niet, integendeel zelfs, kinderen geven mij meer energie dan ik hen moet geven en dat is een positieve cirkel of spiraal, maar voor mijn echtgenote blijkbaar een vicieuze). Als ze het nogmaals vraagt, stel ik expliciet de vraag: "*Kan het zijn dat je LIEVER hebben dat ik niet mee ga? Als dat zo is, heb ik liever dat je dat letterlijk vraagt en toegeeft*". Vervolgens antwoordt ze daar eerlijk 'ja' op, en bedankt ze mij zelfs dat ze eens met moetje (haar moeder) alleen zal kunnen zijn. Ik vraag zelfs of ik moet voorrijden naar Westouter en vertel haar dat dit vlakbij 'Belle' ligt en dat ze maar moet vertellen dat de 'Van Belletjes' geschiedkundig dus van daar heel dichtbij komen, maar ze vraagt of ik een wegplannetje kan maken om mee te nemen. U vindt dit in **bijlage I-2004-1**. Let op mijn schrijfstijl die zoals altijd zeer liefdevol was. Wat ik echter niet weet, en maar nadien ontdek, is dat haar uitgavenpatroon vanaf dat moment pijlsnel de hoogte in schiet (ik heb nog alle uittreksels en iedere keer dat haar rekening negatief komt, schreef ik extra geld over van onze gezamenlijk rekening die ook mijn bedrijfsrekening was en waarop HAAR WEDDE gestort

werd [al lachend zeiden we eens dat zij met haar wedde ons huis moest aflossen], waardoor ik in 2004 plots mijn BTW zelfs niet meer kon betalen, mijn thuiswerkende bediende moest opzeggen (ik dacht nog altijd dat het aan mij lag, deels klopt dat ook, want de loonkosten zijn in België erg gestegen door die preventiekosten en de talloze verplichte paritaire comité 218-verhogingen, de meeste boekhouders geven een slechter paritair comité 200 aan hun bedienden ZONDER volle dertiende maand dus maar ik niet). Zo vindt u in **bijlage I-2004-2** het rekeninguittreksel 5 van de privérekening van mijn echtgenote Fortis 001-2151815-43 van 28/04/2004 (voor de feitelijke scheiding) waarin ik plots maar liefst 3.250 EUR moet storten omdat haar rekening telkenmale onder nul ging. U zult in deze uittreksels ook terugvinden dat ik bij elke overschrijving altijd liefdesboodschappen plaatste, respectievelijk *"With green love from Bellegem - I love you mietkootje"*, *"With love from Bellegem mountain"* en *"I cannot tell you how much I love you"* na haar reisje met haar moeder alleen. **En hier komt ook het 'motoverhaal' op de proppen.** Nadat ik de kindjes al veel brieven geschreven heb, ben ik bij mijn klant te Brugge die ik in de jaren '90 zeer diep uit de put gehaald heb (vooral door mijn psychologische steun en zijn werkkraft) en deze ziet dat ik eigenlijk uitgeput ben en fouten maak. Hij zegt dat hij mij lang genoeg kent om te weten dat er iets is, en ik vertel hem dat ik voor het eerst alleen achter gebleven ben en dat ik mijn kinderen mis. Hij reageert nogal furieus en zegt *"verdorie, pak mijne Harley Davidson die je zo graag ziet, en trek er dan zelf eens van tussenuit voor een paar dagen dat je al die fouten niet meer maakt bij mij."* Ik kijk hem aan en wat later geeft hij mij sleutels, ZIJN helm en jas en zegt: *"zorg dat je weg bent!"*. Ik ben helemaal verbouwereerd, maar besef diep in mij dat hij gelijk heeft (hij is trouwens een zeer bazige klant, weinig boekhouders zouden zijn taalgebruik aankunnen maar wij kennen elkaar en hebben regelmatig een hevige discussie, zijn bijnaam is trouwens 'torro' en het is maar met zijn doortastendheid dat hij tot de rijkdom kon komen waar hij nu is (maar zijn risico's vrijwaren hem nog steeds niet van een faillissement). Een paar uren later sta ik inderdaad in Tongeren en per kilometer voel ik mijn energieniveau hernemen. U vindt de torenklok met uur op de foto hierna te Tongeren en de moto in kwestie waarvan ik in kortgeding al aantoonde dat het mijne moto niet is en dat ik mij die ook financieel niet kan veroorloven (of ik zou heel anders zaken moeten gaan doen). De reis zelf deed ik op welgeteld met twee overnachtingen (wel in een hotel met garage omdat ik zeer bang was dat ze de moto zouden stelen), en bovendien schreef ik vanuit elke locatie vervolgens nieuwe briefjes naar de kinderboerderij (pas na de feitelijke scheiding vernam ik van marieke dat zij deze briefjes nooit ontvangen heeft???) en nam ik speciaal foto's e.d. met bijzondere namen (ook van het Neanderthalerdal, maar dorpjes als Rodenbourg = de school waar ze zaten; het dorpje Heks en Heer; een bordje 'Moasch-hutte' en zo die we nadien met de kindjes nog dikwijls bekeken hebben. Het was trouwens deze moto die ik moest 'roderen' = inrijden omdat de klant alleen mij betrouwde qua veiligheid nadat ik zijn dochttertje achterop eens een eindje had moeten voeren en een handleiding voor hem had moeten schrijven omdat hij bang is om met die zeer vermogende moto te rijden (iedereen die met een moto rijdt, moet bang zijn, volgens mij en ik beweer zelf op internet dat een moto een rijdende doodskist is). Bovendien stonden de foto's van zijn moto al lang op mijn internetpagina's met correcte vermelding naar de klant in kwestie, namelijk op de link <http://logocom.be/moto> met prachtige foto's daarvan erbij die ik speciaal voor hem genomen heb (die moto werd verhuurd in het eerste jaar omdat er van deze eerste versie maar 8 van waren voor de Benelux).

- Dit is trouwens ook uitgebreid in de oorspronkelijke bundel bij het kortgeding met inschrijvingsbewijzen en huurcontracten inbegrepen (de moto werd de eerste drie jaren verhuurd van de NV J & J Renting naar BVBA PR INVEST maar diende vooral als publiektrekker in de zeer commerciële en innovatieve (maar dure) 'de Pub' tussen Eiermarkt en Markt te Brugge).

- Om het verhaal rond te maken heb ik dus terwijl ik niet mee mocht met mijn echtgenote en haar moeder op boerderijvakantie eens twee dagen met bijgevoegde moto mogen rijden: Een V-Rod moto met watergekoelde Porsche-motor, die in 2,3 seconden in eerste kan accelereren tot 93 km/h en in 6,7 sec. al boven de 165 km per h kan raken. Erger nog: 'mijn klant zelf' kreeg na deze trip een 'zeer ernstige' snelheidsovertreding, die ik ook bijvoeg in **bijlage 1-2004-3**: ik reed 85 km per uur waar ik 70 km per h mocht op bij het terugkeren op de autostrade

E411 omwille van de wegenwerken. **Zou u geloven dat ik het gerecht nu dankbaar ben dat ze me daar geflikt hebben (mijn fout was: die kilometerteller geeft blijkbaar geen afwijking van zoveel in tegenstelling tot een wagen) omdat dit nu helpt mijn onschuld te bewijzen (ik heb wél die boete moeten betalen, maar de klant was blij te vernemen dat ik zo verstandig reed). Ben ik dus een onverantwoorde vader?** (ik heb trouwens al zo'n miljoen zelfbetaalde beroepskilometers gereden in mijn leven en nauwelijks een paar boetes opgelopen en een blanco strafregister, dat zegt ook wat, meen ik). Of ben ik ook onverantwoord omdat ik als journalist met uitgesproken plezier de bespreking mocht maken van de première te Brussel op 10/05/06 van de nieuw uitgekomen motard-film 'Burt Munro' (Amerikaanse titel "*the world's fastest Indian*", waar gebeurd verhaal)? Bovendien, ik had al die jaren nooit een moto gehad om de simpele reden dat mijn echtgenote dat niet MOCHT hebben en ik braafjes luisterde. Maar ze stond in dit geval wel ook **expliciet** toe dat ik af en toe (te starten met het zeer gevoelig inrijden=rodage van de zeer performante motor) met die moto van die klant mocht rijden en het was met haar medeweten dat al mijn kindjes natuurlijk achterop wilden zitten en ik ze zelfs naar school te Rodenburg voerde bij mooi weer. Ja, met een occasie helm op hun maat, en Jacques Tremmery meent daar nu blijkbaar een zeer ernstige, zelfs criminele zaak te moeten van maken. Ook laatst tijdens een mooie zonnedag, vroeg Stientje of ik nog eens binnenkort die moto van die klant kon halen, omdat ze mee wou (en die klant heeft opnieuw toegezegd, met de letterlijke vermelding en herhaling dat hij nooit zal vergeten hoe ik hem uit de put heb gehaald in de jaren '90 en hielp tot waar hij nu staat). Bovendien rij ik sinds kort ook regelmatig met een door mij zelf herstelde oude BMW-persmoto K75RT van meer dan 15 jaar (met persplaat) die ook gebruikt werd toen ik bijvoorbeeld laatst foto's moest nemen van het grootste containerschip ter wereld en het veel goedkoper was met die moto de Chunnel te nemen (11 EUR). Die moto is trouwens een oude afgedankte moto van de rijkswacht zelf. Ook heb ik voorheen al helpen de B-H-V-betoging te Sint-Genesius-Rode helpen in goede banen leiden samen met de politie/ex-rijksmacht!

- In ruil moest ik wel altijd deze nogal zindelijke V-Rod moto kuisen (met al dat chroom is dat niet in een twee drie gedaan) en zorgde ik ervoor dat hij correct onderhouden en afgesteld werd en leverde als haalde de moto bij groot onderhoud zelf naar en van de Harley verdeler (nog steeds overigens) uit Gent (S&T) die echter failliet ging. Binnenkort mag ik hem opnieuw brengen voor onderhoud naar de dealer Tandt te Gullegem waar ze ook weten dat de moto niet van mij is, maar wel degelijk van die klant (en ook het onderhoud factureren op J & J Renting). Ook op de oldtimer-happening voor gehandicapten Two-Raiders-Run ben ik sinds kort actief. Voor een buitenstaander lijkt het raar dat iemand veel zaken kan combineren, maar als ik het vergelijk met mijn grote klanten en mijn moeder van elf kinderen, doe ik eigenlijk nog steeds vrij weinig, wat alles relatief maakt. Wel is het nu een enorm voordeel dat ik geen televisie meer heb sinds de feitelijke scheiding, wat een enorme, enorme tijds winst maakt (en ook is mijn omzet in elkaar gestort en heb ik de pure boekhoud dossiers moeten opzeggen daar ik gekozen heb voor het handelsstatuut en niet voor het vrij beroep na de dictatoriale discussies met Peter Defreyne, rechtskundig assessor van het BIBF die duidelijk niet weet wat een boekhouder juist doet voor zijn cliënten en ook niet vertrouwd is met moderne asp-applicaties via internet en een boekhouder die boekhoudkantoren al jaren in stilte hielp organiseren qua digitale archivering en digitale handtekeningen (vensoc - klasse 3 certificaten - taxonweb voor de volmachthouders - BTW - Edivat - elektronische facturatie - SAP - ASP en .net-applicaties). Zaken die veel tijd vergen maar pas na verloop van tijd factureerbaar worden.

- Intussen moet Floris in 2004 blijkbaar af en toe de 'woensdag' naar een therapeute te Gent (pas na de feitelijke scheiding ontdekt ik de nogal persoonlijke band tussen mijn echtgenote en haar via die cursussen op www.innerlijkdanser.be). Dus nadien pas zal blijken dat dit een rouwtherapeute is, die de mij (de vader/verweerder) nooit ontmoet heeft, maar op vraag van advocaat meester Tremmery speciaal voor het kortgeding vonnis begin 2005 een attest moet opmaken dat verweerder als opvliegend, agressief en onmogelijk moet bestempelen, en hij zal dit attest ook meteen talloze malen promoveren tot een zeer professioneel psychologisch rapport van de door Jacques Tremmery persoonlijke gedoctoreerde en benoemde "*Dokter Lut Celie*", en ze bevat de conclusie dat het beter is dat Floris alleen bij zijn moeder is. Groot is de vaststelling wellicht door de rechtbank dat dezelfde zoon dan ondanks de enorme beïnvloeding en zijn zeer sterke moederbinding (uit medelijden met haar en omdat ik hem altijd vertelde dat zijn papa sterk is en dat hij vooral goed voor zijn moeke moest zorgen, wellicht een stommitieit van mezelf omdat hij daardoor zichzelf op deze wijze meer en meer tot ongewild slachtoffer van de situatie maakte) twee weken NA HET VONNIS verklaart: "*ik zie mijn papa graag en ik wil bij mijn papa zijn*". Hoewel ik als enige nog streng ben tegen hem, weet hij zeer goed dat ik hem zeer graag zie en hem wil begeleiden bij zijn moeilijke situatie waarin grote doses rilatine hem grotendeels verdoven, maar intussen ook zijn maag kapot geholpen hebben, hij met bloeddruk en hartritmestoornissen zit, en wellicht ook zijn ene hartkamer ten koste van de andere te groot is (door het sympaticomimetische effect van de rilatine) en hij ook overgevoelig geworden is qua pijn e.d. waardoor hij regelmatig van zijn moeke motilium (maag) of een slaappilletje krijgt ('s nachts is er soms sprake van tremens en dan masseer ik zijn hoofd).
- Om hier even de sprong te maken naar een van de 'klachten' die later werden neergelegd: Ik werd in het eenzijdig verzoekschrift niet minder beticht dan mijn jongste dochtertje Stientje te verplichten op mij te plassen. Het zal een slag in haar gezicht zijn als ze dit later ooit zal lezen, want het gaat over deze voor haar zeer mooie herinnering uit 2005 nog: Stientje was toen 3 jaar en bij mij al meteen zindelijk, maar ze sliep samen met mij op de uitklapbare goedkope sofa van ruim 100 EUR uit de Makro. Ik stond zo'n driemaal op per nacht voor een flesje chocomelk en om haar op het potje te zetten dat ook in de living beneden stond. Op een bepaald moment was ik wellicht nogal moe, en kroop ze in haar pyjama op mijn buik en probeerde mij wakker te krijgen maar viel zelf terug in slaap. Plots voelde ik het helemaal warm worden over mijn buik... Zij en ik schrokken samen wakker en ik zag de angst in haar blik wat enorm ontwapend werkte en ik in een lachen uitbarste, dat aanzwol tot een schokken van het lachen. Ik vertelde haar trouwens dat het voor mij zelfs veel gemakkelijker was om twee pyjama's in de wasmachine te stoppen dan de lakens te verversen en dat dat geen werk was. Wat later kwam marieke beneden en die vroeg waarom ik twee verschillende pyjamastukken droeg, en vertelde haar het volledige verhaal, waarna dit euvel nog dikwijls is opgehaald. Deze zo mooie en zeer fragiele herinnering (een kind moet je vooral liefde geven als dat het niet verdient, heeft mijn echtgenote mij zelf geleerd), werd zo afgeknakt op een zeer brutaal niveau. Dit is schieten met scherp in mijn ogen.
- Intussen geef ik ook een andere herinnering mee, die men tegen mij gerust mag gebruiken: Een van de eerste malen dat ik dankzij de vrederechter de kinderen terughad, de jaarwisseling 2004-2005, had ik een zeer grote chocopot gekocht met de kindjes omdat we allemaal graag choco eten. Stientje is altijd zeer zelfstandig en smeert zelf haar boterham, maar plots zit ze te ver en zit ze ermee op de mouw van haar (goedkope maar zeer gemakkelijk wasbare en mooi roze) speeltenu. Ik sta achter haar en zie ze ineenkrimpen van schrik. Ik vraag haar waarom ze zo bang reageert en ze zegt "*oma zou heel boos zijn*". Nogal primair, pak ik haar mes en smeer haar rechter mouw met choco in: "*Voilà, ben je nu nog bang? Het is toch ik die het moet wassen, en dat is niet veel werk hoor, wil je het zelf zien?*". Het moment daarop leer ik haar hoe ze de kleren moet sorteren in drie hoopjes (mand met wit ondergoed; mand met kleur; en mand met donker goed en kousen), en laat ik ze zelf waspoeder in de wasmachine doen, en de knop op 5 zetten en de graden op 30/ (ik was alles altijd aan zeer lage temperaturen, dat is niet alleen goedkoper maar als je alles snel wast en een kleine wasmachine hebt gaan vlekken er zo meestal gemakkelijk uit). Dit zijn geen grote theorieën maar onze dagelijkse praktijk waarin ze een hardwerkende vader als voorbeeld krijgt.

- Maar terug naar het mooie liefdessprookje van ons. Na het terugkeren van 'hun eigen reisje', moet mijn echtgenote echter net omgekeerd en tegen mijn verwachtingen in meer en meer 'rouwsteun geven aan haar moeder' en gaat ze nu elke vrijdag na het werk langer bij haar moeder alleen zitten en gaat ze ook al de zondagmorgen er alleen gaan aperitieven. Let wel: intussen zorg ik voor de kinderen, maar eigenlijk heb ik dat wel graag, want ze worden groter en ik heb liever assertieve kindjes met tegen- en mee-energie en dat mogen ze blijkbaar ook meer als mijn echtgenote niet in de buurt is, want die doet nu graag een middagdutje, valt ook continu in de wagen in slaap, maar alleen zien we ze zeer graag en vermoeden dat ze zeer diep lijdt onder het verlies van haar papa (net zoals wij overigens, maar wij houden hem warm in ons leven en babbelen er nog steeds veel over). Een zeer belangrijke gewoonte die ik invoerde, was ook dat wij elkaar allemaal een zoentje geven voor elke maaltijd (in het begin lachten de mensen daar mee, maar iedereen was dat na meer dan 15 jaren dan wel al gewoon van mij en we zagen het zelfs nadoen, en nu staan mijn kindjes daar zelf nog zeer strikt op als ze bij mij te Bellegem zijn - joepie). In augustus 2004 besluiten we met veerle overigens nogmaals die reis te herdoen waar opa ook eens meewas: Daun in Duitsland (en die ik intussen ook de vorige paasvakantie en deze paasvakantie heb moeten herdoen maar om financiële reden moest beperkt worden tot twee nachten en de rest eventueel aangevuld met overnachting in de auto zelf, wat ze ook leuk vinden). Die reis verliep prachtig, maar dat is allemaal gedocumenteerd met foto's in de originele verweerbundel bij mijn kortgeding. Ik spring dus meteen verder over. De kinderen hechten zich intussen wel meer en meer aan mij, maar tegenover marieke en floris treed ik inderdaad wel af en toe strenger op omdat er ook af en toe conflicten tussen beiden ontstaan (meestal laat ik hen dat zelf oplossen, maar ik eis altijd respect tussen beiden en de grenzen van elkaars weerbaarheid mogen nooit overschreden worden van mij).
- In september 2004 blijkt mijn echtgenote plots ook de donderdagavond speciale cursussen te volgen van 'zielsdansen' en ik krijg daar rare mails van. Als ik het vraag, zegt ze dat ze daar zeer toffe dingen ziet, en dat wij 'als westerse mens geen aarding meer hebben met onze hectische maatschappij'⁶. Het lijkt me de mij gekende pseudo-boeddhistische stellingen die ik zelf ook goed ken, maar die ik sterk relativeer omdat het werktempo hier nu eenmaal hoog moet liggen om haalbaar te zijn en ikzelf eigenlijk zelfs altijd graag een hoog werktempo had. Ze vraagt net daardoor of ik een tandje kan bijsteken om de kinderen elke morgen naar school te voeren. Dat doe ik ook al zorgt het ervoor dat ik soms achter begin te lopen met mijn eigen werk. Verder zegt ze dat ze voor het eerst dat 'de mensen' mij raar vinden [ik snap niet waarom nu plots]. Oh ja, tussenin had ik zelf al rilatine op mij geëxperimenteerd omdat ik me zeer ernstig zorgen begon te maken in de gezondheidsproblemen (hartkloppingen; veelvuldig overgeven; enkel zeer kleine porties nog kunnen eten; enorm gewichtsverlies; soms zelfs flauwvallen; trillen in zijn slaap; zeer zwartgallige en rare nachtmerries waarbij hij met het hoofd schudt) van Floris die almaar hogere doses krijgt (en ook tijdens de vakantie door, iets waar ik totaal het nut nooit van heb gesnapt en wat ingaat tegen de bijsluiting in, en dat wordt ook bevestigd in een later gesprek met professor Danckaerts die nochtans een van de voorstanders is van rilatine in België en daardoor mede aan de oorzaak ligt van het feit dat Vlaanderen, vooral West-Vlaanderen rilatineverbruiker nummer één in heel Europa is⁷. Intussen heb ik mij wetenschappelijk geïnformeerd en blijkt dit op de lijst te staan van de verdovende middelen bij de apotheek, en ook bij mij lijkt het een wondermiddel (op korte termijn) te zijn dat mijn zintuigen gewoon verdooft. Ik voel echter dat elke kleinste opmerking bij mijn echtgenote plots tot een woede-uitbarsting of huilbui leidt en voor de rust van de kinderen zwijg ik dan maar meer en meer, maar voel ik dat deze 'lieve vrede' op lange termijn niet zo gezond kan zijn. Ik denk aan mijn trouwgelofte 'ook in kwade dagen' en besef dat het onze eerste kwade dagen zijn, dus ik geef mijn echtgenote alle marge en zie nergens enige kwade noch negatieve

⁶ Nadien vraagt een nieuwe klant-verpleger van mij of er in de frigo niet plots veel pompelmoessap en zo in de frigo stond, en dat was het geval. Hij licht mij ook in dat mijn echtgenote een bepaalde avond heeft zitten wenen bij die leerkracht. Blijkbaar zit mijn echtgenote in een erg beïnvloedbare fase in haar leven.

⁷ Van haar kwam de uitdrukking in Knack "*een kind geen rilatine geven is hetzelfde als insuline weigeren aan een suikerzieke*", iets wat in die omgeving ten zeerste kwalijk genomen werd, zeker nu een klinisch psychologe vaststelde dat floris helemaal zelfs geen aandachtstekort heeft.

bedoeling, en trek niets in twijfel noch koester ik enige achterdocht. Plots vraagt ze om contact op te nemen met een 'psychiater'. Ze weet hoe ik huiver van dat woord [heb zelf nog een stukje psychologie gestudeerd uit interesse en haatte het toen ze iedereen in 'vakjes' wilden duwen), maar ik vraag haar 'wens je dat ècht'? En ze antwoordt: "ja". Ze schrikt duidelijk als ik zeg, "*als jij dat per se wil, oké, maar ik vind het weggesmeten geld*". Een eind later geeft ze mij een telefoonnummer en vertelt dat ze dit van een collega kreeg en dat het een zeer goeie neuropsychiater is die zowel in Waregem als in Kortrijk zit, en geeft ook zijn privé adres in Kruishoutem: Denis VOLCKE. Ik bel hem meteen en maak een afspraak.

- Na een eerste sessie besluit hij meteen dat ik vanuit mijn goede zelfkennis en filosofische beheersing helemaal geen begeleiding behoef. Hij geeft me de opdracht te vragen aan Veerle om haar eens te laten afspreken met een vriend psycholoog-filosoof van hem, omdat ik wellicht zelf als bijna 40-jarige in een filosofische versnelling zit, maar zij wellicht filosofisch achterblijft, maar dat ze eerst best apart bij hem zou komen en dat we dan samen wellicht terug elkaar zouden kunnen vinden met zijn hulp. Ik kom terug thuis en vertel dat en opnieuw krijgt mijn echtgenote een woede-uitbarsting en zegt dat het geen waar is. Ik laat het gerust. Nog iets later, vraagt mijn schoonmoeder plots "*en wanneer zul je die 200.000 BEF lening terug betalen die we je geleend hebben voor de keuken?*". Ik schrik me dood, Veerle had zelf ooit 200.000 BEF gekregen, maar dat was omdat ik heel mijn leven meegeholpen had met hem (en trouwens ook altijd zijn boekhouding had gedaan) maar ik had daar toen geen recht op willen uitoefenen waardoor dat geld meteen in onze nieuwbouw ging. Opnieuw voor de 'lieve vrede' bespreek ik het thuis met veerle en die zegt, "*ja, het is niet eerlijk, maar ze heeft het geld nodig omdat ze maar een mager weduwenpensioentje trekt*" [*ik weet nochtans dat mijn schoonmoeder graag mooie kledij koopt*]. Ik vraag aan de bank een verhoging van mijn kaskrediet en stort aan Roza Vansteenkiste eind september dit bedrag + intresten, eigenlijk boos, maar ik blijf beheerst en zet erbij "**Met dank voor alle lieve zorgen**" - zie **bijlage I-2004-4**. Vanaf dan loopt blijkbaar alles mis. Op 26/09 zelf, vertelt mijn echtgenote mij plots dat "ze mij niet meer graag ziet". Ik zie daar nog geen probleem in en dacht "*dat komt wel weer goed, ze heeft haar tijd nodig*" en denk toch dat in elk geval een moeder niet iets doms voor de kinderen zou doen en weet dat we elkaar financieel nodig hebben.
- Op vrijdagavond 22/10/04 zijn de kinderen niet thuis. Pas 's avonds laat komt veerle er mee naar huis. De zaterdagmorgen zitten we alleen samen (nadat veerle terug naar haar werk in het Revalidatiecentrum Overleie vertrokken is) aan tafel maar ik zie een zeer rare angst in de ogen van Floris en Marieke (stientje niet). Ik vraag ze of er iets is, maar ze zeggen niets. Ik vraag niet verder, maar marieke kan het niet houden en roept: "*Waarom neem jij je medicatie tegen krankzinnigheid niet?*" en Floris roept daarop: "*je mocht dat niet zeggen van oma*". Ik schrik mij dood en marieke raakt compleet over haar toeren. Ik besluit dat ik hier zeer voorzichtig moet mee omgaan, en besluit de huisdokter te contacteren, Ann Vanneste. **Zie bijlage I-2004-5 voor het doktersbriefje hiervan.** Ik ga met alle drie de kindjes naar haar en vraag of marieke haar persoonlijk eens kan spreken. Ze wordt helemaal rustig en bij het naar buiten gaan zegt marieke dat er 'rare dingen' gebeuren maar dat nu zelf wel ziet dat het niet klopt wat oma over mij zegt. Ik speel verder met hen maar vraag 's middags aan veerle bij haar thuiskomst dat zo iets toch niet kan. Ze ontkent in alle toonaarden dat zo iets zou gebeurd zijn, maar zegt dat er wel iets mis is met mij. Ik vraag haar meteen of we beter niet eens samen naar die psychiater-filosoof gaan die Denis Volcke ons aanraadde (ik zeg hier 'ons' wat ik heb in mijn lerarencursus geleerd dat 'gij' of 'jij' in zo'n gevallen alle deuren dichtsmijt). Het geval wordt echter gesloten. Het systeem van zoentjes voor het eten wordt echter afgeschaft (en dat doet wèl pijn). Ik bel vrijwillig dokter Denis Volcke voor een bijkomende afspraak en vertel hem dat zijn voorstel 'mijn energie voor mijn echtgenote nog meer verborgen houden' blijkbaar foutief uitdraait. Hij zegt 'zolang er dialoog is, zal er wel beterschap optreden' en ik begrijp zijn onbegrip om er iets aan te doen.
- De week erop 'willen de kindjes zagezegd bij oma blijven slapen'. Maar de schrijfstijl van veerle met de tekst **bijlage I-2004-6 "Hoi piepe loi"** (2 X zelfs) wijst erop dat veerle nog in orde is en weeral zoek ik hier niets achter. Pas na 11/11/04 zou ik vernemen van de bakker van Moorsele dat oma publiek al een tijd verondigde 'dat ze haar dochter en kleinkinderen terug bij haar thuis wou'.
- Op 11/11/04 is veerle thuis en om ze te laten genieten van de kindjes, plaatste ik een (laattijdige) fiscale afsluiting bij dezelfde klant met de moto (drie dossiertjes). Ik had op dat moment een Hantal-kijk-stagiair die ik per week een paar uurtjes moest laten meevolgen (mijn thuiswerkende bediende was opgezegd en dat had mij nog eens een bom geld gekost, dus ik

deed nu zoveel mogelijk dossiers in eenmaal), en deze komt aan te Bellegem en ziet daar drie camions en zeven man sterk heel de inboedel verhuizen. Veerle schrikt maar laat hem in de bureau om zijn notities op te halen. Hij vindt ze niet direct en belt mij.

- Ik weet niet wat ik hoor en ben wellicht voor de eerste maal in mijn leven compleet uit mijn lood geslagen. Mijn klant vertelt mij stap per stap wat ik moet doen. We kunnen op wapenstilstandsday echter geen deurwaarderskantoor bereiken, maar dan denk ik aan Luc Beckers die als nieuw bestuurslid ook door mij in onze ouderraad verkozen werd tot voorzitter zit van de Rodenburg Vrije Basisschool en waarin ik ook al lang actief was en o.a. de jaarlijkse wandelingen verzorgde met zeer uitgebreide en humoristische geschiedenisboekjes die u vindt op een andere site van mij: <http://rodenburg.be/wandelingen/>. Via een ander ouderraadslid bekom ik zijn GSM-telefoonnummer en hij bevestigt dat dit moet in een PV vastgesteld worden (zie dikke bundel verweer) en wil dit voor mij dan uitzonderlijk wel doen op deze verlofday (was ook enorm geschrokken dat mij dit kon overkomen, omdat ook zij niets hadden gemerkt en wij als een zeer tof koppel werden beschouwd). De verhuizers/familie van mijn schoonmoeder zijn zeer kwaad dat Luc Beckers een PV komt opstellen, waarna hij voorzichtig terug weggaat en niet binnen gaat (noteert hij ook correct).
- Ik schaam mij niet meer om te zeggen dat ik die griezelige day eerst niet naar huis durfde te gaan (angst voor een leeg huis), en toen ik 's nachts toekwam heb ik eerst zeker een uur lang liggen huilen op de vinyl op de grond van de living (bijna alles was weg, zelfs de lusters, zelfs mijn ondergoed, alleen mijn computers in de bureau waren nog intact en de paar goederen die later op het PV van inbeslagneming zullen terugkomen). Omstreeks 3.00 h begon ik dan foto's af te drukken van alle leuke momenten en deze op te hangen aan de muren om de kilte te breken en mijzelf terug op te bouwen.
- De day erna, 12/11/04 kwam ik na een PV van woonstverlating en op advies van de politie bij het vrederecht waar ik zeer goed geholpen werd om een 'verzoekschrift tot verzoening op te maken'. Ik kon enkel SMS'en naar mijn echtgenote want eerst wist ik zelfs niet dat ze bij haar moeder terug was ingetrokken en liet haar vervolgens per post weten dat ik dat verzoekschrift had ingediend. Door het verlof en de administratieve verplichtingen (moest langs het stadhuis nog langs en dat was maar op 16/11/04 want ook de maandag van de dynasty was dat niet open) zodat het verzoekschrift geactiveerd werd op 16/11/04.
- En dan krijg ik een gerechtsdeurwaarder met een 'kortgeding' (dat een langgeding zou worden) en een '1ste aanleg' over... 'overspel' en 'geweldplegingen en grove beledigingen'. De besluiten van Jacques Tremmery hier wijken trouwens ernstig af van de oorspronkelijke aanklacht art. 229 en art. 231 [in kortgeding vraag ik meteen art. 229 weg te doen, maar hij antwoordt daar laconiek op "*dat wordt altijd in een adem genoemd, de rechter begrijpt zo iets wel*"]. Ik citeer even Jacques Tremmery zelf in zijn paginagroot persartikel in De Morgen (zie **bijlage 2006-DE MORGEN-TREMMERY**): "*Overspel kan heel vuil en lelijk zijn, maar het kan ook een echte romance zijn*". **Ja, heb ik als trouwe man dan niet meer het recht tegen overspel te zijn als zelf deze advocaat er zo'n voorstander van is maar er mij 'pro forma' wel van beticht???**
- Day en nacht werk ik aan deze stukken maar heel mijn leven al weiger om verbitterd te raken en met mijn creativiteit en geloof in de mensheid en met nog meer geloof in mijn kinderen (en zelfs in mijn echtgenote) zorg ik dat ik ook bij elke zitting aanwezig ben. Het wordt een werkstuk van jewelste, al kost het mij enorm veel omzet en daardoor ook veel kwaliteit en klanten [nog steeds overigens, maar ik kijk op lange termijn tot deze situatie definitief is gecorrigeerd en durf zelfs op mijn voorlaatste 10 levensjaren te plannen]. **Zie uitgebreide bundel KORTGEDING - VERWEER & BIJLAGEN.**
- De eerste maal bij de vrederechter verloopt nochtans wel eigenlijk goed, omdat mijn echtgenote daar ook in persoon aanwezig moet zijn. De advocaat probeert echter hem meteen onbevoegd te verklaren en speelt met de data van 11 november, de brug naar het weekend en met 15 november (dynasty). Gelukkig weigert deze rechter daar (zeer heldhaftig) op in te gaan. Omdat ik altijd zeer nederig en onderdanig ben tegenover mijn echtgenote (dat stoorde mij ook nooit want ik had ze zeer intens lief en dat geluk maakte alles goed), ga ik tegen de zin van zowel mij als die van de vrederechter akkoord met het feit dat ze floris het eerste weekend nog bij haar zou willen houden (voor de examens in december, zegt ze). Wat later wordt dit misbruikt in het kortgeding ("*de vrederechter zou beslist hebben dat het beter was dat Floris niet bij de vader was, omdat deze gewelddadig en opvliegend zou zijn en een onmogelijke relatie hebben met hem*". Ik geef het misbruik van de woorden door Jacques

Tremmery echter meteen correct door aan de vrederechter in een volgende zitting en ga nu natuurlijk niet meer akkoord dat ik Floris helemaal niet meer zou zien [dat vroegen ze op de tweede maal, een man heeft eigenlijk niet veel te 'piepen'] en deze is wellicht net daarom ditmaal veel duidelijker: **"Wij zien geen reden om eiser [VAN BELLE Jean Marc] niet eveneens voldoening te geven voor wat betreft zijn aanspraak. Verweerster [LANGEDOCK Veerle] vreest weliswaar dat dit nadelig zou zijn voor de kinderen, maar wij zien geen reden om aan te nemen dat de vrees van verweerster gegrond is".**

- Door de lepe en klassiek aan het worden truc met omdraaiing dader/slachtoffer om brave vaders/moeders te kraken (Jacques Tremmery beweert publiekelijk in zijn boek en in dat krantenartikel in bijlage **I-2006-1** zichzelf goedpraat **"Men moet maar eens stoppen met ervan uit te gaan dat diegene die het overspel pleegt [of wegloopt dus ook, denk ik] altijd de boosdoener is in het huwelijk. Dat klopt helemaal niet."** Laat ons eerlijk zijn, dat klopt meestal wèl, zeker als er geen sprake is van art. 229 en art. 231. Laat ons eerst eens kijken of er geweldplegingen zijn, of alcoholisme of drugsmisbruik (dan zijn de kinderen ècht in gevaar en is het volgens mij gerechtvaardigd om ze af te nemen). Maar het wordt nog stukken, stukken erger (zoals in de Dallas-serie van vroeger). Het doel zal ALLE middelen heiligen, en het doel is: het royale onderhoudsgeld dat hij beloofde aan mijn echtgenote en waar ze recht zou op hebben, terwijl hij nu zelf in de stukken ZELF toegeeft dat er financiële problemen waren!
- In bijlage **I-2005-1** vindt u de derde besluiten van meester Tremmery, maar ook de oorspronkelijke dagvaarding is duidelijk (en heel wat anders dan het afgekookt maar nog steeds leugenachtige besluitbeestje dat ik nu kreeg). Daarin vermeldt hij:
- Er bestaat GEEN betwisting over:
 - (De afzonderlijke woonst (man in echtelijke woonst, ook noodzakelijk voor zijn beroep; nog steeds overigens, maar nog meer voor de kinderen zelf)
 - (Gezamenlijk ouderlijk gezag of co-ouderschap
 - (De kosten van de echtelijke woonst en de persoonlijke leningen die door de man worden gedragen (**Meester Tremmery spreekt zichzelf tegen in dit besluit op blz. 2 tegenover blz. 5 puntje C) waar enkel gemeenschappelijke schulden worden vermeld; er zijn GEEN persoonlijke leningen, zuiver en correct wettelijk stelsel; nu werd er wel geleend bij mijn moeder, maar ook de door mij gemaakte advocaatkosten voor de beroepsprocedure ten belope van zo'n 7.200 EUR en die ik terugvorder via de BA van Jacques Tremmery zijn gemeenschappelijke schulden die aan mijn moeder moeten terugbetaald worden).**
 - (Eiseres krijgt het voorlopig gebruik van de roerende goederen behorende tot de huwgemeenschap (ja, alles werd meegenomen en staat deels onderaan in het magazijn in de C. Gezellestraat 42, inclusief zeer dure en nieuwe wasmachine van 1.039 EUR (zie **bijlage I-2005-2**, droogkast, nieuw duur tuinmeubilair (dat eigenlijk gekocht werd toen we er financieel niet echt tegen konden), en frigo's die nu dubbel zijn, een kapotte diepvries wordt wel nog achtergelaten). Om te vergelijken, in **bijlage I-2005-3 (a/b/c)** vindt u dat ik voor een totaalbedrag van 609,45 EUR een wasmachine en strijk- en stofzuigerbehoren herkoop; voor 197,57 EUR alle drie mijn kindjes in (solden)kledij stop van Auchan, en voor 60,34 EUR naaigerief en voeding terug aankoop voor ons vieren. Intussen blijft mijn echtgenote de duurste kinderkledijwinkels bezoeken en rekent ze nu al op de staatsdienst DAVO om het onderhoudsgeld voor te schieten (en licht Jacques Tremmery dus door zijn valsheid in geschrift dus onrechtstreeks ook de staat op, zie verder).
- De volgende vorderingen worden wel betwist (**en moeten hier ten gronde wèl herbesproken worden in een eindvonnis**):
 - ; De vrouw vraagt een persoonlijk onderhoudsgeld ten belope van 550 EUR per maand. De man betwist deze vordering integraal (en meldt ook expliciet dat hij dit financieel niet aankan, de waarheid zal in zo'n geval trouwens altijd vanzelf aan het licht komen, want mijn financiële put wordt almaar dieper tot er niets meer zal overschieten van het oorspronkelijke batig saldo van ons onroerend goed - het reeds afgeloste gedeelte dus).
 - ; De vrouw vordert dat de hoofdverblijfplaats van de kinderen bij haar zou gevestigd worden, met een secundair verblijf bij de vader. De vader vordert een bilocatieregeling [er wordt niet bij vermeld dat dit ook deels om financiële redenen is, de man werd in een gezin van elf kinderen zéér zuinig opgevoed en drinkgeld bestond zelfs niet].
 - ; De moeder vordert een onderhoudsgeld voor de kinderen ten belope van 590 EUR per maand, naast de kinderbijslag: 210 EUR voor Floris; 190 EUR voor Marieke; 190 EUR voor Stientje. **De rechter mag niet doorhebben dat men het hier slim speelt en dat men de rollen van de 'schuldloze tegenover schuldhebbende/verlatende echtgenoot' gewoon omdraait!**

- ; De man verzet zich integraal tegen deze vordering en vraagt dat de helft van de kinderbijslag aan hem zou uitbetaald worden. Vanwaar deze larie komt, weet ik niet, ze mocht expliciet de kinderbijslag houden, maar ik had onmiddellijk centrale rekeningen geopend bij Fortis waarvan de kosten zouden gaan voor school e.d. (supplementair mag zij dan nog kopen wat ze wil, zoals ze dat overigens nu ook blijkbaar altijd deed dat jaar met een royale wedde van meer dan 1300 EUR per maand; 479 EUR kinderbijslag en een studiebeurs van Floris terwijl de man moet instaan voor de schuldenaflossing van zo'n 150.000 EUR en zijn afbetaalde lichte vrachtwagen met 210.000 km in beslag genomen werd waardoor hij gedwongen werd een leasing te nemen en zich nog dieper in nesten te werken (los van de achterstallige BTW-schulden).
 - ; De aanstelling van een notaris voor een boedelbeschrijving (was ik al van meetaf aan mee akkoord, vergeten wordt dat zelfs van mijn rekening geld gehaald werd voor een waardeschatting van het onroerend goed, maar dit werd nooit uitgevoerd en bovendien bevatte het verweer in de bijlagen al een zeer getrouw en recente schattingsverslag en werd de hele nieuwbouw trouwens gefinancierd; wel mag niet vergeten worden dat bij vervreemding er een fiscale herziening op zowel de BTW als op de reeds afgeschreven gedeeltes van toepassing is wat zeker zal leiden tot een nulresultante bij aankoop door een derde partij, maar mij niet gelaten, enkel de kinderen zullen slachtoffer worden van deze onzin en zelfs dan nog, zullen ze misschien deugd hebben van zelf harder te werken zoals hun ouders hun voor toonden).
 - ; Vergeten wordt: de man vordert het domicilie te Bellegem, omdat dit niet alleen een droomidee van de echtgenote zelf was, maar dit ook de wens is van zeker Marieke, die zichzelf een Van Belletje uit Straatje - Bellegem noemt en niet een Van Belle uit Cesar Gezellestraat 42 uit Moorsele.
- In de conclusies wordt verwezen naar de website van logocom. Hou u vast, de advocaat wordt een controleur en weerlegt zo'n tien jaren van gecontroleerde fiscale aangiften door een erkende boekhouder opgemaakt (en die geen frank zwart ooit heeft gedaan al die jaren, wat een beloning, je zou voor minder frauduleus worden).

Ik citeer dus verder uit de derde conclusie van meester Jacques Tremmery (**kernbijlage I-2005-1, blz. 4**):

- "Volgens de website van verweerder rekent hij een gemiddeld uurtarief van 79,50 €⁸. Hij stelt zelf dat hij dag en nacht werkt. Indien men ervan uitgaat dat hij maandelijks 22 dagen aan gemiddeld 10 uur per dag, betekent dit op maandbasis een bruto-inkomen van 17.490 €, of op jaarbasis (11 manden) een inkomen van 192.390 EUR. Dit is moeilijk in overeenstemming te brengen met de opgegeven jaarontvangsten van 49.503,43 €. Dit zou immers betekenen dat verweerder slechts een 50 uur per maand zou werken, nog geen 13 uur per week."
- Blijkbaar kent deze advocaat niet het verschil tussen 'rekenen' en 'presteren' en dat doet me denken aan deze mop:

"Een advocaat van 35 jaar is overleden en komt bij Sint-Pieter van zijn neus maken dat het niet juist is dat hij zo vroeg naar de hemel werd geroepen. Hij vraagt de grote baas te zien om te reclameren. Sint-Pieter bekijkt hem rustig en zegt, mag ik uw naam weten? De advocaat antwoordt: "Jerommeke Tremmery". Na het lezen in het boek, zegt hij, "Hoe zo, 35 jaar, aan het aantal uren te zien dat u gerekend heeft, moet u al in de honderd jaar oud zijn".

Ik bedoel dit niet kwaadaardig, maar op mijn site heb ik de nevenberekening zelf ook eens gemaakt voor zijn kantoor, ook gebaseerd op de voorstelling ervan op zijn website <http://www.tremmery.be> en dat is wellicht een van de redenen die hij 'laster en eerroof' vindt. Ik citeer uit mijn intussen gecensureerde site:

1. Ze werken daar met 9 personen; 9 X 1800 h per jaar X uurtarief van 90 EUR per uur geeft omzet van 1.458.000 EUR per jaar.
2. Ze spreken ook van duizenden klanten, dus neem nu 3.000 dossiers X gemiddeld 2000 EUR per dossier (ze zijn gespecialiseerd in

chtscheidingen, dus dat kan rap ook 8000 EUR belopen) = 6.000.000 EUR.

Met een cliëntrotatie van 3 jaar is dat nog steeds 2.000.000 EUR per jaar...

Bovendien heb ik ontdekt dat de ingebrekestellingskosten om mijn beroepsinboedel in beslag te nemen zowel door mijn echtgenote als door mij betaald werden via de gedwongen verkoop. De pot verwijt de ketel dat die zwart ziet? Boer let op uw ganzen als de vos de passie spreekt...

- U vindt mijn èchte prijzen zoals die op internet stonden (het zijn voor 90% vaste forfaits en daarvoor ben ik gekend) in **bijlage I-2005-4**. In **bijlage I-2005-5** vindt u van mijn zelfde site het aantal uren dat ik (dure en werkelijk geldkostende en omzetedervende) opleidingen volgde en bovendien had ik toen een thuiswerkende bediende te betalen met de omzet. Dus naast de betichting van omzetfraude, beticht Jacques Tremmery mij ook van kostenfraude, terwijl de boekhouding volledig met dubbele boekhouding werd bijgehouden met input van ELK financieel uittreksel (daarom kan ik ook alles weerleggen in detail) en het bewijst dat elke uitgave ook EFFECTIEF BETAALD werd. Bovendien heeft meester Tremmery een selectief geheugen want hij vergeet dat mijn eigen site dagelijks bijgewerkt werd, ik eigen administratie had, ik actief was in BBB, BAB, BZRABB, VJV, ouderraden en het overkoepelende VCOV, economische werkgroepen van zowel de VLD indertijde als van het Vlaams Belang, de Warandegroep, Nova Civitas, Liberales, UPCHO, Défi Liberal, werkgroep Vlastreffen, buurtcomité De Hallen, OC De Neerbeek, en de vrijdagavond gratis werkte bij mijn schoonvader en het weekend nooit werkte, dat offerte-besprekingen gratis zijn en dat ik ook intussen zelf het huis helpen bouwen heb en heel de elektriciteit heb gelegd. En dat ik heel wat mensen uit de put heb geholpen zonder er daarom geld voor te zien. Of dat de fraude-opsporing bij vrije beroepers ook totaal niet winstgevend is maar erg leerrijk.
- Maar ja, onderhoudsgeld wordt tegenwoordig gerechtvaardigd bij zelfstandigen **"omdat het fiscaal aftrekbaar is"**. Zou ik dan niet beter die moto van die klant kopen, die is in mijn geval ook fiscaal aftrekbaar (maar zou wellicht ook leiden tot mijn faillissement?)
- Last but not least vindt u ook de berekening met het nieuwste boek van Jacques Tremmery zelf **"Onderhoudsgeld voor kinderen"** waarbij een Excel spreadsheet is gevoegd die zeer gedetailleerd ingevuld kan worden. Ik heb dit boek meteen aangeschaft en voor mijn dossier dankbaar uitgevoerd en ZIJN EIGEN SOFTWARE GEEFT HET RESULTAAT VAN ZO'N 320 EUR te betalen door mijn echtgenote aan mij. Logisch, wie zit er met alle schulden en wie verdient er evenveel en woont er kostenvrij bij haar moeder met de hele inboedel in haar bezit?
- Als het gerecht verder voortdoet op deze manier, zal het inderdaad op een bepaald moment tot burgerlijke ongehoorzaamheid of zelfs burgeroorlog leiden. Want nu zijn het meestal alleen de vreemdelingen die niets te verliezen hebben, wacht tot er intelligentsia zijn die niets meer te verliezen hebben. Of vliegen huizen met 120 liter benzine vanzelf in de lucht? Brandt een gezinswagen van een vader met zijn kinderen vanzelf uit. Ik keur het allemaal af, maar ik denk dat de advocaten hoognodig eens een hand in eigen boezem moeten steken en het OBJECTIEVE evenwicht tussen huwelijksrechten en huwelijksplichten (het sublieme artikel 213 Burgerlijk Wetboek) moeten verdedigen i.p.v. hun eigen portefeuille en daarom rechters moedwillig zodanig voorliegen dat ze het zelf beginnen te geloven.
- Blz. 6 is dan ook zeer, zeer wraakroepend en daar heeft de psychologencommissie met klem op gereageerd. Hiervoor verwijs ik naar het eenzijdig verzoekschrift dat integraal werd vernietigd en waarin ik de bewijzen heb geleverd dat er helemaal geen moeilijke relatie is met Floris. Dat ik streng moet zijn met hem, en dat de relatie-gevolgen nu zeer zwaar beginnen boven te komen, is intussen meer dan bewezen en nog weigert mijn echtgenote in te gaan hoewel ik samen met haar ook al in Leuven professor Danckaerts heb gesproken die mij evenmin (zelfs niet met de technische uitleg want ook die ken ik intussen en ik heb het zelf genomen dus ik weet nog beter wat het doet) en daarin eis ik vooral dat de professionele bijsluiter wordt nageleefd (periodiek stoppen; periodiek bloedonderzoek; nazicht hartritmestoornissen; opletten voor te grote vermageringen⁹).

Velen vergeten dat relatie oorspronkelijk een vermageringsproduct was, dat onmiddellijk werd verboden nadat een aantal coureurs ervan doodvielen, waaronder de beroemdste Tom Simpson in 1967 in de Tour De France is (links naar beelden daarvan vindt u op een van mijn drukst bezochte internetpagina's op <http://logocom.be/technisch/medisch/relatie> terug). Er werd alleen een uitzondering gemaakt voor 'behandelingen met het oog op gedragsbeïnvloeding'. In Nederland is het zelfs al zo dat een iemand die relatie neemt, op dat moment voldoende onder 'invloed' wordt beschouwd dat hij NIET toerekeningsvatbaar wordt geacht voor zijn verklaring. Dat betekent dat Floris in zo'n geval eigenlijk niet objectief zou kunnen getuigen (maar zo ver wil ik het niet drijven).

- Hier kom ik bij de eerste zware fout die Jacques Tremmery maakt in zijn besluiten: In het verslag promoveert Jacques Tremmery zelf de bevriende collega van mijn echtgenote (zie boekbundel **bijlage VERNIETIGING EENZ. VERZOEKSCHRIFT**. Trouwens, intussen werd ook Lut Celie trouwens al 'bedankt voor bewezen diensten' omdat Floris almaar sneller en verder achteruit boert sinds hij nagenoeg alleen bij zijn moeder moet zijn en volledig tussen andere vrouwen zit, terwijl zo'n puber als hem net een man nodig heeft die hem de 'mannelijke zelfbeheersing' kan leren en ook het 'mannelijke en soms veel bekrompener denken' begrijpt en liefst ook dezelfde 'hersenafwijking' (oude term MBD) heeft of het autistiforme of asperger-syndroom met kennis van zaken en vanuit een erfelijke ervaring kan relativeren. Zie ook **bijlage II-hoofdorde over Floris** (IQ-testen; verslagen en zelfs recente tekeningen uit 2006 die wellicht enkel door mij in hun juiste relatie-context kunnen gezet worden).
- Ik verwijst dus meteen expliciet terug naar **bijlage I-2005-1 blz. 6** en citeer:
 - **blz. 6 bovenaan: Dit blijkt uit het PSYCHOLOGISCH VERSLAG dat wordt neergelegd, zie infra.**
 - **1. De kinderen, en vooral de oudste zoon Floris hebben niet zo'n goede band met de vader. De vader wordt gekenmerkt als extreem opvliegend en dominant. Er heerst een sfeer van dwang en vaak ontstaan conflicten uit het niets. Floris wordt door zijn vader vaak gepakt op kwetsbare plekken en wordt gemanipuleerd.**
 - ...
 - **Blz. 6 (halverwege): Dit blijkt duidelijk uit het PSYCHOLOGISCHE VERSLAG van van DR. LUT CELIE.**
 - ...
 - **Blz. 7: (zie verslag dr. Celie)**
 - **Blz. 7: ... over de psychologische begeleider die Floris...**
 - **Blz. 11: Noodzakelijke kosten: Psychologe Floris**
 - **(noodzakelijk? zijn vader is veel noodzakelijker, maar niets noch niemand is onmisbaar).**

>>> U zult begrijpen dat dit ook de kern van mijn tegeneis qua burgerlijke aansprakelijkheid uitmaakt in deze zaak ten gronde!

- Op dezelfde bladzijde wordt ook opzettelijk foutief geciteerd:
- Tegen Floris: "Ontken dus echter nooit dat jij een moeilijke jongen bent...", 'Leer kritiek incasseren in stilte'. 'Je bent mijn moeilijkste...' komt uit de brief in **bijlage I-2005-6** en is in werkelijkheid:
 - Ontken dus echter nooit dat jij een moeilijke jongen bent, en je mag mij van alles kwalijk nemen, ook dat je geboren bent, want daar heb ik echt schuld aan, maar als je positief wilt leven, ga je net zoals mij daar ZELF veel moeten aan doen. Je kunt een pilletje pakken om het autostradeverkeer in je hoofd wat te verzachten, maar uiteindelijk blijf ik denken dat je aandacht eigenlijk gewoon naar twee kleine puntjes moet kunnen gaan: - ik geef toe, deze punten tellen evenzeer voor mij -
 - **Primo het beheersen van je reacties op soms zeer kleine dingen** en het leren gewoon afhandelen van bijvoorbeeld 's morgens eten en jezelf en je boekentas klaarmaken, zonder een hele uitleg te geven. Dus: gewoon DOEN boven het DENKEN en je als een 'simpele' jongen gedragen.
 - **Secundo kritiek leren incasseren in stilte (bezinnend)** of zonder te overreageren en te denken dat ik jou daarvoor minder graag zie. Integendeel, je bent mijn moeilijkste en hebt daardoor hoe dan ook al heel je leven meeste aandacht gekregen. Laat me heel duidelijk stellen: ik verwacht NIET dat je het een of ander wordt, rebelleren mag en heb ik zelfs meer dan graag, maar je moet je af en toe kunnen aanpassen aan ons gezin. Een relatie met een zus is trouwens op zich een van de meest moeilijke zaken ter wereld, en bijna niemand slaagt in zo'n relaties voordat je twintig bent, heel veel slagen daar zelfs nooit in, en misschien hoeft dat zelfs niet. Ik verwacht WEL dat je je in ons gezin aan een aantal basisregels houdt, maar ga dat EVENMIN gaan uitrekenen voor elk kindje gelijk.
 - **Tertio moet je beseffen dat nu er drie kindjes zijn, er eenmaal meer wetten zijn.** Ik geef ik grif toe dat jij ook mijn eerste kindje was, en dat ik wellicht daardoor ook meer fouten met jou heb gemaakt door in het begin overzacht met jou te zijn en door jou continu aandacht te geven (denk aan de elektriciteit in ons huis; hoewel marieke daar op een bepaald moment ook aan begon mee te helpen, maar toen was het bijna gedaan).
- Wat dit te maken heeft met 'continu op hun tekortkomingen te wijzen', snap ik niet.
- Bovendien moet het gerecht nu rekening houden met de verklaring twee weken na het kortgedingvonnis en waarin Floris letterlijk zei: "Ik zie mijn papa graag en ik wil bij mijn papa zijn".
- Nee, dit werd allemaal genegeerd en Jacques Tremmery reageerde van kwaad naar erger, ik haal maar een paar zaken aan die u in het integrale dossier **D** terugvindt:
- De kinderen worden eenzijdig van school veranderd op 01/09/05 en tegen de zin van zowel Marieke Van Belle als van de papa die hiervoor opnieuw PV laat opmaken.
- Floris wordt van richting verlaagd, van 2de Latijn naar 3de wetenschappen (let op: Floris is van het einde van het jaar en heeft al een schooljaar overgeslagen). In het professionele bureau Dilopsy - dat door de vader werd aangesproken n.a.v. zijn resultaat van 64% voor de examens daaropvolgend en uit steeds groter groeiende zorgstelling omtrent zijn relatie en de neveneffecten - getuigt hij dat hij net chemie en fysica niet graag doet zonder enige communicatie naar de vader toe.
- De moeder stopt de kinderen in allerlei paarden- en jeugdkampen en houdt hiermee geen rekening met de planning van de vader.
- Marieke stopt met conservatoriumles en krijgt dan plots dictieles in Moorsele in de plaats.
- Het vonnis wordt zeer eigenzinnig gelezen, niet alleen worden de weekends afgenomen zodat er dikwijls maar een weekend meer is dat de kinderen mogen komen (en ze worden daar zelf ook niet van op de hoogte gesteld, terwijl ze van papa al herhaaldelijk een kalender meekregen om hen stabiliteit te bezorgen), maar ook werd laatste verondersteld dat de tweede en vierde vrijdag van de maand plots kunnen veranderen in een derde vrijdag omdat het de moeder beter uitkomt in haar planning (zij werkt nog steeds de zaterdag en volgt die donderdagavond nog die 'speciale' lessen). Het lijkt meer op een spelletje uitdaging van papa (en dat lukt soms ook hoewel ik steeds rustig en in het

belang van de kinderen reageer, het gemakkelijkst voor mij zou zijn echt failliet gaan en de volledige vrijheid terug verwerven op alle vlakken, hoor).

- Een tweede eenzijdig verzoekschrift wordt gestart (zie supra) waarin ze de man proberen 'psychologisch gestoord te verklaren'. Strafste is dat dit kan in één paar uren tijd: Op 01/03/2006 wordt het verzoekschrift door Jacques Tremmery opgemaakt, het wordt dezelfde dag voor de rechtbank voorgebracht, en het wordt dezelfde dag ook goedgekeurd en dezelfde avond nog betekend, terwijl de papa uitgebreid eten had klaargemaakt. Dan wordt verteld dat de man het eten in de vuilnisbak gooit zeker?
- Bij het verweer daarin is er duidelijk sprake van obstructie van het gerecht (daarom zou ik willen dat het betekend wordt en er beroep tegen aantekenen, naast het feit dat het nog leugens bevat: ik heb nooit geweigerd floris rilatine te geven, want dat kan ik enkel als ik hem normaal twee weken heb, het is een zenuwstelsel beïnvloedende drug en er moet dus een liefhebbende vader bij hem zijn als hij dat stopzet en zijn omgeving moet ingelicht worden): Verkorting van de termijnen wordt geweigerd door de voorzitter van de rechtbank van Kortrijk (geen hoogdringendheid). Het wordt duidelijk opzettelijk voor de verkeerde rechter gebracht die er weer een week bij doet terwijl ze zichzelf onbevoegd verklaard. De week erop kan het dan wel doorgaan en lever ik - ondanks dat de bewijslast niet bij mij ligt - de zware schriftelijke bewijzen boven de mondelinge getuigenis en nog wil de rechter - ondanks duidelijk advies van het openbaar ministerie - niet onmiddellijk beslissen en doen ze er nog twee weken bij. Dat leidt dan wel tot mooie gedichten bij mij, maar ik heb de schade duidelijk gemerkt bij zowel Floris als Stientje want voor het eerst in hun leven waren ze bang toen ze bij mij kwamen. Nu besef ik dat ze bang zijn van hun moeke, niet van hun vader en dat ook dit wordt omgedraaid.
- Maar nu een staaltje absurde onbevoegdheidsverklaringen in Kortrijk door Jacques Tremmery uitgespeeld (de rechters hadden dit hopelijk niet door, anders zijn ze even medeplichtig). Ik licht dit toe op een nieuwe bladzijde om dit samen te houden (komt ook uit het stuk dat gebruikt wordt in beroep om de internetpublicatie terug te bekomen).
-

TOPPUNT VAN ONBEVOEGDHEIDSSPELLETJES DOOR VERWEERDER TREMMERY JACQUES (mijn echtgenote is daarin juridisch totaal niet bekwaam, dus dit kan NIET verhaald worden aan mijn echtgenote en dit deel van de besluiten en de eisen zijn louter en alleen van de hand van Jacques TREMMERY in persoon in in hoedanigheid van advocaat/loco magistraat:

- Î Expliciete duiding van bevoegdheid jeugdrechter
- ***Dat eiser het echter nog grover kan maken, krijgt in april 2006 een staartje waarbij een buitenstaande op de grond zou vallen van het lachen, maar ik eigenlijk bijna terug in wenen uitbarstte omdat het hier prachtige kinderen betreft die zeer moedwillig klappen krijgen van het gerecht, of indien de rechter dit goedkeurt toch van eiser advocaat Tremmery in persoon, daar DE MOEDER VAN MIJN KINDEREN TOT ZO'N DADEN NIET IN STAAT IS NOCH BEKWAAM IS!*** Waar in het eenzijdig verzoekschrift meester Tremmery letterlijk in een omkaderd besluit op woensdag 01/03/06 vraagt en op 01/03/06 (terwijl de vader thuis warm eten klaargemaakt had voor zijn kinderen, de lievelingsgerechten ribbetjes en côteletjes met bloemkool in kaassaus om te vieren dat hij ze na een maand met opnieuw gekidnapte weekends terug zou krijgen) als vonnis krijgt: ***"Zij vordert dan ook dat elk recht op contact van de vader voorlopig opgeschort wordt, tot er een beslissing wordt genomen via de jeugdrechtbank."*** Dixit meester Jacques Tremmery. Ik heb hierop letterlijk de jeugdrechter gezegd: *"Dus zelfs de vraag van mijn kinderen zelf, moet voldoen aan de meest complexe vormvoorwaarden, en u weigert te luisteren naar hun vraag voor 50/50. Ik zal hen dit overbrengen."* Ik heb deze 'mop' ook al medegedeeld aan de jeugdrechter zelf met de melding dat ik dit ook hier zou gebruiken en dat men in het buitenland met mijn boek België zal leren kennen op een zeer negatieve en domme manier.
- Volgens mij brengt net eiseres of haar advocaat op deze wijze moedwillig slagen en verwondingen toe aan mijn kinderen!

- Ï Expliciete duiding van onbevoegdheid jeugdrechter en bevoegdheid kortgedingrechter
- Op het moment van de agendering van deze procedure eerste aanleg, had ik nog de stukken niet ontvangen die werden ingediend bij de jeugdrechter zelf, nèt nadat ik dit verzoekschrift had ongedaan gemaakt (in 55 dagen¹⁰), maar de stukken die Jacques Tremmery neerlegt bij de jeugdrechter zelf, bevatten letterlijk [dit lijkt me werkelijk onvoorstelbaar en kan als de ABSOLUTE MOP OVER BELGISCHE RECHTERLIJKE ONBEVOEGDHEID bekroond worden, lijkt me, lees dit samen met de paragraaf hierboven]: ***"Wanneer een procedure echtscheiding wegens fout is ingeleid en nog steeds aanhangig is, is slechts de Voorzitter in kortgeding bevoegd om voorlopige maatregelen tussen echtgenoten te bevelen. De jeugdrechter is niet bevoegd uitspraak te doen betreffende de maatregelen omtrent de kinderen zolang de echtscheidingsprocedure nog hangende is."*** Dixit meester Jacques Tremmery.

Ð Onbevoegdheid kortgedingrechter in mijn tegeneis na zichzelf eerst bevoegd verklaard te hebben om de kinderen af te nemen

Om het verhaal compleet te maken, voeg ik hierbij mijn tegeneis bij de kortgedingrechter die wel bevoegd was eenzijdig mijn kinderen zonder reden af te nemen, maar zich niet bevoegd verklaart zoals Tremmery hierboven nochtans eist: ***"Wij [kortgedingrechter] zijn niet bevoegd om in het kader van deze procedure te oordelen over de vordering tot wijziging van de verblijfsregeling."*** Ook zij verklaarden zich niet bevoegd om meester Jacques Tremmery, loco vrederechter, te veroordelen tot mijn gevraagde 1,00 EUR schadevergoeding (som die nu talloze malen hoger uitloopt, nu mijn kinderen zelf zware schade aan gemiste vaderliefde en sterke maar speelse schouders en intellectuele bijstand opliepen). Dixit tegenbesluiten meester Jacques Tremmery...

Dit is ronduit onvoorstelbaar en brengt ons bij het belang van deze zaak ten gronde.

¹⁰

Gedichtje wordt hierbij gevoegd dat ik hierover geschreven heb en verdeeld heb bij o.a. www.fathers4justice.nl en www.bgmk.be (Belangenvereniging voor gescheiden mannen met kinderen) en die nu ook op de site <http://logocom.be> staan waarop ik al een betekende dwangsom heb van meer dan 20.000 EUR die bij de schade wordt gevoegd op het einde.

- Nogmaals, bij de kortgedingrechter was het de enige bedoeling van Jacques Tremmery om mij (verweerder) de kinderen af te nemen omdat de kinderen ZELF via het justitiehuis VRAGENDE PARTIJ waren voor een bilocatieregeling met domicilie te Bellegem (al ware het zelfs maar om hun onroerend goed te behouden, wijst op intelligentie en objectiviteit trouwens, wat we van veel volwassenen niet kunnen zeggen). Jacques Tremmery is blijkbaar een angsthaas op alle vlakken en kan alleen maar met procedures spelen. Zijn glorieperiode is duidelijk voorbij, als je het mij vraagt en het wordt tijd dat hij vervangen wordt door correctere advocaten die hun eed nog niet vergeten zijn.
- En dus voor de jeugdrechter speelt hij het natuurlijk omgekeerd, want niet integriteit en seriniteit telt, maar puur strategische en financiële belangen.
- Wat betreft financiële belangen, voeg ik ook het voorstel bij om de internet-schadeclaim tegenover mij van meer dan 21.000 EUR om te zetten in een minnelijke schikking van 1.500 EUR, wat volgens mij gewoon de zoveelste poging is om zijn erelonen op te strijken en dit via een niet fiscaal onbelaste weg te doen en deze inkomsten vervolgens NIET te declareren in zijn nieuw opgerichte vennootschap of personenbelastingsaangifte. Als ze met wanbedragen en dwangsommen van meer dan 21.000 EUR, raken ze ook dichterbij mijn drempel van weerbaarheid (aan de grenzen zijn er geen grenzen meer) en 'vogelvrij verklaard' zal ik geen beperkingen meer hebben, wat ook de dwangsom weze. Ik doe daarom altijd een oproep tot ratio, niet tot katten in de hoek duwen tot ze niet anders kunnen dan naar de nek te springen (heb ik zelf meegemaakt als ik klein was en het eens te ver dreef met een poesje waarna dat beestje correct zwaar krabbelend en bijtend reageerde omdat ik de fout beging).

II. IN HOOFDORDE

Primo in dezelfde volgorde als eiseres:

1. Internetpublicatie. Er wordt letterlijk gestipuleerd "NA DE FEITELIJKE SCHEIDING" wat zeer correct is. Er staan geen zo'n gevoelige zaken daarover, het verlaten van de woonst was een groter publiek gebeuren dan het vermelden door mij van de tegenstrijdigheden en de pogingen tot psychisch gestoord verklaren van een weldenkende, in de maatschappij op zeer diverse niveaus goed functionerende mens. De beoordeling art. 229 (overspel) en art. 231 hebben hier niets mee te zien, dus deze aanduiding is enkel van belang in hoofde van de advocaat zelf en niet in hoofde van mijn echtgenote. Mijn kinderen kunnen trouwens communiceren overigens via internet met mij via mijn internetsite, terwijl mijn echtgenote zelf niet eens kan e-mailen noch surft op internet. Dit loopt samen met 1. In **bijlage II-HOOFDORDE-1** vindt u de tekst van mijn hoofdsite op datum van 10 november 2004. Op **bijlage II-HOOFDORDE-2** vindt u mijn in-memoriam tekst tegenover haar papa die al opgemaakt werd kort na zijn overleden eind november 2002. Waarom dit nu stoort, is mij een raadsel. Wij zijn nog steeds gehuwd.

Belangrijker nog is dat, mocht ik werkelijk zoals Meester Jacques Tremmery altijd beweert (dat ik wild rond mij heen schop), de bedoeling hebben wraakzuchtig te zijn tegenover mijn echtgenote, zou ik gewoon onze briefwisseling publiceren uit onze 'vrijersperiode' of andere zaken vermelden. In onze werkelijk duizenden brieven, werd eigenlijk al voorspeld dat zij zo'n crisis zou meemaken en werd de 'gevaarlijke dominante en koppige kant van haar moeder' verschillende malen aangehaald, en dat het mijn taak zou zijn, positief te blijven. Dat doe ik dan, want ik blijf rotsvast geloven dat mijn echtgenote in zich meegesleept is (door een depressie?) in een materialistisch verhaal van haar moeder (die altijd al zo'n kledijkoopdrang had). Zie bijlage II-HOOFDORDE-2' wat NIET gepubliceerd werd op internet (al haar en mijn brieven zijn digitaal ingescand omdat het van meetafaan de bedoeling was, incl. de zwakke momenten, deze later te bezorgen aan onze kinderen, wat er ook in staat). Er staat ook in dat ik blijvend positief ben en daaruit merk ik nog meer dat ik helemaal niet veranderd ben, integendeel, gewoon steeds meer mezelf maar ook steeds meer bewust van mijn gaven maar nog meer beperkingen. Maar ik weet dat veerle iemand is waarop je geen enkele dwang mag leggen en die je de tijd moet geven om terug zichzelf te worden, omdat het anders (net zoals bij mij) omgekeerd werkt. De tijd lost altijd alles per definitie op (figuurlijk, uiteindelijk ook letterlijk). In de bijgevoegde brieven bijlage II-HOOFDORDE-2' kunt u ook mooi volgen dat vaatje soms boos was dat zijn eigen zoon stond te wachten achter de hoek terwijl zijn schoonzoon met hem wèl altijd (15 jaar lang elke vrijdag!) de biercamion te Moorsele loste (dat stoorde mij niet, want ik deed dat zware werk zeer graag), en dan pas afkwam als het tijd was om pintjes te drinken, terwijl ik dan chocomelks dronk (en ze mij daarmee uitlachten) omdat ik mijn zelfstandigen-inkomsten niet in het gedrag kon brengen vanuit mijn verantwoordelijkheid voor mijn gezin. Net voor zijn pensioen deed ik zelfs Floris mee tegen de zin van mijn schoonvader (vond hem te jong en het werk was te zwaar), maar hij is ook daarvoor zeer diep blij dat hij dit nog meegemaakt heeft en zelf kan door vertellen (dàt zijn de allerbelangrijkste dingen voor kinderen maar eigenlijk ook voor een opa- of oma-rechter denk ik). In dezelfde zin wordt het zeer moeilijke karakter aangehaald van de moeder waarbij mijn echtgenote inwoont en die volgens mij haar situatie nog veel moeilijker maakt omdat ze daar gevangen zit. Het is zeer erg dat zowel de kinderen als ik medelijden hebben met hun moeder omdat ze in een situatie zit die ze zelf niet eens meer onder controle heeft (ook niet haar relatie met de advocaat zelf, het feit dat ze het onderhoudsgeld nu aan de dienst DAVA gevraagd heeft, dat er zoveel procedures lopen, dat ze zelf nooit naar de rechtbank mag komen van de advocaat, dat ze zeer goed weet - zoals letterlijk in bijgevoegde brief van haar expliciet staat - dat ze met mij in het huwelijk nooit ruzie zal kunnen maken omdat ik ondanks haar cholerieke buien ik monotoon zal zwijgen en ik elk onderwerp waar nodig zal aanklaarten op een koele zakelijke manier). **Het is trouwens haar moeder die de verhuis en woonstverlating op 11/11/04 met haar zussen zelf organiseerde en financiële problemen heeft omdat haar weduwnpensioen nauwelijks 23.000 BEF bedraagt en het onderhoudsgeld dus deels voor haar bedoeld is, vandaar begrijp ik nu ook die plotse 200.000 BEF die ik plots in september 2004 moest overschrijven en waardoor mijn financiële toestand in kaskrediet nog erger werd dan ze**

al was, waarna de 'actie' kon gestart worden! Dit staat allemaal niet op internet en zal zeer positief gebracht worden in het boek dat ik daarover zal uitgeven (al mijn boeken zullen een happy end krijgen, elk eindpunt tijdens het leven is trouwens een voorlopig eindpunt, dus een mens kiest zelf waar hij een boek laat eindigen. Had meester Jacques Tremmery een boek geschreven toen hij nog maar pas getrouwd was, dan zal hij bevestigen dat hij in een krantenartikel net het tegengestelde zou geschreven hebben, en wellicht net op dezelfde manier zou gereageerd hebben als ik: met geloof in het huwelijk, met geloof in de monogamie, met geloof in zijn (toen) enige echtgenote. Ik besef dat, en vandaar dat ik nog veel sterker dan ooit geloof in één vrouw en dat ze mijn dakini blijft (nu nog meer zelfs omdat ze me op deze wijze filosofisch nog verder helpt, Dukkha-principe), maar dat ik niet mag beslissen welke richting zij uitmoet in haar leven, maar ik mijn volle verantwoordelijkheid neem tegenover ONZE drie prachtige kinderen, zoals ik haar trouwens zelf beloofde en diep in zich weet ze dat ook zeer zeker (vandaar dat er altijd spreekstilte is, en zelfs mijn zeer intellectuele en assertieve maar ook lieve kinderen marieke en floris menen dat zij nog altijd van mij houdt, maar dat ze effectief gevangen zit, zowel in dat huis als in zichzelf). Als het moet kunnen zij zonder vader of moeder verder, maar als het gerecht hen de kans wil geven om uit te groeien tot verdraagzame kinderen, adviseer ik hen de wet correct toe te passen van co-ouderschap, bi-locatie en domiciliëring te Bellegem zonder onderhoudsgeld zodat hen het maximum van mogelijkheden verder geboden wordt en zij niet hoeven verbitterd te raken (in de eerste plaats op het gerecht, want ze zijn niet vergeten hoe ze door de kortgeding rechter uit de zaal werden gezet en hoe Jacques Tremmery dingen vertelde, waarvan Floris gelukkig dacht dat het over een andere zaak ging, om maar te schetsen hoe frappant zijn 'psychologische karakterschets' was). Toch moet het ergens ook bij Floris blijven hangen zijn, anders zou hij nooit de enorme moed hebben kunnen opbrengen om twee weken later alleen te getuigen voor de rechtbank dat *"hij zijn papa graag ziet en bij zijn papa wil zijn"*, terwijl hij wist dat hij van zijn moeke moest strijden om bij haar te blijven en dat zij de kinderen duidelijk laat voelen dat ZIJ DE KINDEREN NODIG HEEFT (als u mij vraagt, heeft een ouder het recht niet zijn kinderen om EIGEN redenen op te eisen, voor mij is mijn generatie de eerste generatie die enkel verplichtingen heeft tegenover de kinderen, maar niet zoveel rechten kan uitoefenen, en dat stoort mij zelfs niet omdat het toch maar een tijdelijke taak is tot ze het huis uit zijn). Intussen moeten ze zelf leren dat een vrouw en een man een andere taal spreken, vandaar dat psychologische onderzoeken uit Engeland nu inderdaad bevestigen dat meisjes, die veel (gezonder) gespeeld hebben met hun papa, blijkbaar veel meer positieve huwelijkskansen hebben (omdat ze de man als vreemd wezen beter kunnen 'inschatten'), en hetzelfde geldt voor jongens die een goede relatie met hun moeder hadden. Daarnaast is de tweede determinante rol de eerste levensjaren van een kind, waar vooral het knuffelen en een open houding (*"vertel het een keer"*, terwijl het baby'tje nog niet eens kan babbelen, was de kernspreuk van mijn moeder van elf kinderen maar drukt perfect de wens tot groeien uit), en deze hebben mijn kinderen ook al gehad (ik ontken dan ook niet dat en dank zelfs blijvend mijn echtgenote dat zij een zeer grote rol speelde in de zeer hoge intelligentie van mijn kinderen, maar ook ik heb de kinderen van jongsaf geknuffeld en was er altijd voor hem¹¹).

11

Floris kan getuigen van toen hij in het tweede leerjaar te Bellegem zat, hoe hij plots wegliep van Bellegem school en mij op de GSM belde (mijn telefoon thuis staat geprogrammeerd met 1 knop om mij te bereiken in noodgevallen en ook stientje weet dat al van 2 jaar oud) en weende *"dat hij mij nodig had"* om 10.30 h. Ik was net tegen Leuven op weg naar een spoedgeval bij mijn klant te Heverlee, maar heb niet nagelaten onmiddellijk om te draaien en (boven de normaal toegestane snelheid) een uur later terug thuis te zijn. Ik heb het besproken, we hebben samen gegeten, ik heb hem terug uitgelegd dat de regels op school daar de regels zijn en dat hij zich daaraan moest aanpassen en dat het misschien zelfs goed was dat er twee werelden zijn, maar dat ik het ging bespreken met die duo-leraren waarvan hij van de ene totaal niet kon volgen hoe hij zich moest gedragen (floris is dus overrationeel en berekent zijn gedrag, vandaar het autistische spectrum en het aspergersyndroom van kinderen die niet kunnen liegen maar zichzelf daardoor in problemen helpen - rilatine helpt om te leren liegen trouwens, waar marieke aanvoelt wat mag en niet mag). Pas na CLB-contact werd en in bijzijn van de sublieme leerkracht Antoon Dusselier van het derde leerjaar (zowel hij als ik waren tegen floris een jaar te laten overslaan) werd dan toch beslist Floris meteen van het tweede na de krokusvakantie naar het derde leerjaar te laten gaan, waarna zijn punten pijlsnel de hoogte ingingen en hij ook plots eer zéér gelukkig was en een periode van extravertheid kende (ja, dankzij die leerkracht en ook die van het vierde leerjaar deden zo verder, in het vijfde liep het totaal mis met een leerkracht-wereldverbeteraar die net een jaar wereldreis gemaakt had, in het zesde idem, toen de zeer goede leerkracht na suikerziekte de derde vervangen werd door een 'nieuwte' uit de onderwijspool en floris daarvan het slachtoffer werd). Dit kadert verder in de reden waarom het eerste jaar Don Bosco zo door mij voorbereid werd (ik zelf ook Latijn daarvoor leerde in hoog tempo), en de zware betichting dat ik in Don Bosco de directeur contacteerde om mevr. Verbeke in het tweede jaar hem ook les te laten geven (wat lukte, en waar ook die lerares zeer blijf voor is omdat ze gelijkaardige kinderen heeft, zie infra).

2. Als de man publiek aan Rodenburgschool staat op 1 september 2005 en de vrouw heeft in stilte de kinderen al ingeschreven in een andere school, wie stelt er dan de publieke agressiedaden? Als de kinderen weekend na weekend en tegen hun zin in worden afgenomen en PV's geen enkele invloed hebben op deze gang van zaken omdat het gerecht zelf weigert op te treden hiertegen, dan is het logisch dat men creatief moet reageren. Ook rechter Luc D'Hulst blijft creatief in zijn vonnissen, ondanks het feit dat hij terecht gewezen werd door het beroep van Gent, en de feiten hem nu nochtans bevestigen in het feit dat dezelfde persoon opnieuw vastzit voor zeer ernstige feiten (drugsteling). Ik reageer hierbij niet anders dan om het even wie. Rechter Serge Hoebeke die het eenzijdige verzoekschrift goedkeurde, wenst ook niet vlakbij Kortrijk te wonen en vraagt dus via de geijkte procedure een uitzondering aan hierin, wat wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en daardoor bereikbaar is voor iedereen die dat artikelnummer herkent. Het huwelijk is een publieke opdracht, en beide echtgenoten hebben daarin een maatschappelijke functie te vervullen. De roddels die de moeder verspreidde in Moorsele, waar een stuk van mijn cliënteel woont, zijn dat geen publieke zaken? Er is geen enkele publicatie waarin ik ook maar ergens een loopje neem met de eerlijkheid en integriteit. Ik blijf tegenover mijn echtgenote altijd positief, en heb al sinds 1986 publiekelijk hoop opgelopen met de kwaliteiten van mijn echtgenote. Ik zal dat ook blijven doen. Op mijn wielvelgen staan ook als sinds zeer lang de namen van mijn kinderen vermeld. Waarom werd daar dan niet vroeger op gereageerd? Dit doet dus duidelijk niet ter zake en heeft niets, maar hoedanook niets te zien met de klacht 229 en 231. Gelieve de tekst van publicatie van het kerstweekend zelf te lezen en te beoordelen.

>>> **Wie overtreedt de wet en wie gaat er in verdediging?** Ging 'arme Joe' in de fout bij de moord op hem omdat HIJ zijn MP3-speler niet direct wou afgeven?

>>> Puntje twee is dus buiten kijf om het co-ouderschap terug goed te keuren, zal de rechter niet mogen verhinderen om ofwel een correcte 50/50-regeling zonder onderhoudsgeld en met centrale zichtrekeningen goed te keuren met inwerkingtreding van 01/01/2004 of vanaf een later tijdstip en met aansprakelijkheidsstelling van Jacques Tremmery wegens het vals en als psychologisch benoemen van een door een bevriende collega van eiseres in der haast voor het kortgeding opgesteld verslag dat volgens de officiële psychologencommissie niet eens MAG aangewend worden in een rechtszaak, alsook ofwel correctionele verwijziging voor de miljoenen omzetfraude door verweerder, dan wel ook Jacques Tremmery aan te manen in de toekomst niet zo licht om te springen met jarenlang fiscaal aanvaarde aangiften, en - net zoals een journalist dat moet doen - zeer omzichtig om te springen met publicaties en zich viermaal te informeren op voorhand voor zo lichtzinnige uitspraken te maken of fictieve omzetberekeningen te poneren. Het is de rechter toegestaan een fiscaal onderzoek te laten uitvoeren (dat heeft verweerder al gevraagd, maar ze vonden tot op heden niets tot en met aanslagjaar 2004, op herzieningen na die dreigen na AJ 2004).

2'. Als bewijs vindt u ook een zeer klein stukje briefwisseling waarin de moeder wordt beschreven door mijn echtgenote zelf en een paar situaties tijdens onze 'vrijperiode'. Bij het herlezen heb ik trouwens haar vraag teruggevonden om te blijven open staan voor haar, mocht het ooit gebeuren dat ze weer van nature voor haar ouders kiest i.p.v. mij en zichzelf verliest. Eigenlijk heeft ze deze fase dus zelf voorspeld en moet ons huwelijk daar dan ook op voorzien zijn (toch in elk geval van mijn kant, belofte maakte schuld, en ik maak daarom zeer weinig en zelden beloftes). U vindt dit in **bijlage II-HOOFDEIS-2'**.

3. *"De man leeft zij eigen leven zonder rekening te houden met zijn gezin? (...) Hij houdt geen rekening met de financiële mogelijkheden van het gezin?" "De man beslist dan maar, weerom zonder overleg, zonnepanelen te plaatsen op een ogenblik dat dit financieel zeer moeilijk haalbaar is voor het gezin."* De uittreksels en het buitengewone uitgavenpatroon (wellicht als gevolg van een depressieve neiging die meer voorkomt langs de zijde van de vrouw en niet bestaande is langs de zijde van de man) bewijzen dat de man er alles aan deed en ook nog alle moeite doet om via rechtswege het onroerend goed van de ondergang te redden en het desgewenst volledig op naam van de kindjes wil zetten. Als de man geen rekening zou willen houden met zijn gezin, zou hij op dit moment naar het buitenland trekken zoals twee van zijn zeven broers (een professor aan the Capetown University, South Africa; een andere in de Belgische ambassade van India) en een zalig leventje leiden waarin hij zich van niemand zou aantrekken. De man kiest de bewuste maar tijdelijke weg van het vaderschap om af te

werken waaraan hij samen met zijn echtgenote zeer diep bewust gestart is: Kinderen op de wereld zetten om de wereld een toekomst te bieden. Deze kinderen vervolgens een basisgeloof en idealen mee te geven en voor te leven zodat ze later zelf hun weg zullen kunnen zoeken en waarin respect voor zowel leven als voor materiaal primair zijn. En waar intelligentie moet afgewogen worden tegen sociale nederigheid.

Er worden dure investeringen gedaan? De man is spaarzaam en de enige dure investeringen waren de Siematic-keuken (650.000 BEF op een totaalbedrag van 4.500.000 BEF, wie kan er een woning zetten voor die prijs; de man vroeg van elk onderdeel minimaal drie prijsopoffertes en nam niettemin niet altijd het goedkoopste maar de beste kwaliteit-prijsverhouding. Er werd opzettelijk in vierkante structuren gebouwd zonder uitsprongen en ook alle isolaties werden door hem zelf gedaan, mits zijn vrouw allergisch is aan glaswol.

De windmolen was een zeer goedkoop testmodel van 850 EUR en werd gekocht te Roeselare. Het gebeurde in de volste samenwerking met stedenbouw Kortrijk die de meetresultaten hebben genoteerd en ook ter plaatse zijn gekomen. Enkel één gebuur diende klacht in daartegen en stedenbouw wou die eerst niet onmiddellijk aanvaarden. Pas na inschakeling van een politicus werd dan gevraagd om de molen iets meer naar achteren te verplaatsen. De bouwaanvraag is bovendien nog steeds lopende. Intussen is gebleken dat een zwaardere windmolen perfect rendabel zou zijn en een veel hoger rendement zou hebben dan de zonnepanelen.

De zonnepanelen waren al gepland van bij de bouw, maar om financiële redenen uitgesteld. Toen het subsidieregime totaal veranderde, en ook de 25% subsidie van toenmalige Electrabel zou wegvallen werd de zaak grondig doorgenomen samen met de echtgenote. Er werd gezamenlijk besloten 200.000 BEF te lenen voor de financiering ervan en het uit te voeren op het maximaal subsidieerbare bedrag. De volledige beschrijvingen en de financiële ROI-berekening ervan vindt u publiek op een van de andere sites <http://bellegood.be> of <http://zon.logocom.be> met die berekening. Het ziet er naar uit dat de panelen dankzij de optimalisatie van subsidies in zes jaar volledig terugbetaald zullen zijn. Indien de zonnepanelen nu zouden geplaatst worden, zou de voorfinanciering nu driemaal zo hoog gelegen hebben en is de terugverdientijd al liefst 14 jaren geworden, waardoor zich de vraag stelt of zonnepanelen wel economisch en dus ook ecologisch wel verantwoord zijn (nee, dus, al moet ik dat zelf zeggen).

Om de grofheid van de bewering te bevestigen vindt u in **bijlage II-HOOFDORDE-Ð** de volledige leenakte die op elk blad geparafeerd werd door eiseres, maar ook op blz. ondertekend werd met "**gelezen en goedgekeurd voor de som van 5.000 EUR op krediet**". Was mijn echtgenote dronken, onder invloed van riltine of is mijn kantoordirecteur medeplichtig aan valsheid in geschrifte dat haar handtekening maar liefst 8 X voorkomt op de leenakte zelf, op elk bijblad met voorwaarden en op de akte van loonsafstand (die ze intussen verbroken heeft, à propos, wat wel strafbaar is, idem voor de hypothecaire lening, wat er ook in gelijk wel vonnis naderhand daarover wordt vermeld). **Mag ik er ook op wijzen dat op een tussendocument 'leningsaanvraag' daarvan een geraamd inkomen staat vermeld dat ik soms zie gebruikt worden bij andere vonnissen. Mag ik vragen aan de rechters om nooit dit document te aanvaarden omdat daar bijna altijd fictief en zomaar ingevulde bedragen op staan die men meestal hoog zet om een gemakkelijke goedkeuring te bekomen van de lening. In dit geval kloppen deze bedragen nu wel, maar de vermelding 'VAN BELLE Jean Marc, zaakvoerder BVBA' kan natuurlijk niet, want er is geen BVBA (wat veel kosten bespaard heeft en nu ook geen blok aan het been kan zijn).**

"Hij kocht eveneens een moto waar hij veelvuldig mee reed, weliswaar op een naam van een vriend, zonder dit eerst te overleggen met zijn echtgenote." Het echte verhaal vindt u in supra heel gedetailleerd met de boete die ik gereden heb en die ik betaald heb met mijn rekening. Indien gewenst. Op eenvoudige aanvraag mag u bellen naar Fortis Lease waarin u zult zien dat het bedrag van liefst meer dan 1 mio BEF voor die moto afgelost wordt door de firma J&J Renting van Pascal Ruysschaert, en dat er een geregistreerd huurcontracten is met de BVBA PR INVEST.

>>> Van puntje 3 blijft dan ook geen spaander meer heel.

4. De man maakt elk gezinsleven onmogelijk. Zowel de officiële psychologische attesten weerleggen deze eenzijdige fictieve en mondelinge beweringen. De man heeft duidelijke opvoedkundige visies, die ook binnen zijn lesopdrachten gerespecteerd worden. Hij is overmatig beheerst en is helemaal niet geweldig en wijst erop dat gewelddadigheid in de meeste gevallen gecombineerd is met alcoholisme of druggebruik. Ondanks het feit dat hij vijftien jaren elke vrijdag meeding om de cafés te lossen, hield hij zich al sinds 1989 aan de 0,8 en vervolgens 0,5 promille-norm en meestal drinkt hij enkel chocomelk of icetea. Er zijn zelfs nooit hoogoplopende ruzies geweest, omdat hij altijd monotoon blijft in een discussie of zelfs zwijgt en de ander in zijn gelijk laat en over een enorm relativeringsvermogen beschikt. Hij laat zelfs nu zijn echtgenote vrij om al dan niet terug te keren en beveelt ook de rechter niet te oordelen in een bepaalde wijze, maar vraagt naar eer en geweten te handelen. Dat hij zeer gedreven is om de hem toegekende opdrachten zeer goed uit te voeren (zoals in het psychologisch verslag vermeld staat), is zelfs van zeer positieve waarde bij een opvoeding van kinderen, die ook moeten leren afwerken waar ze aan starten.
5. De foto's uit zowel de oorspronkelijke bundel, de attesteringen, de feiten en de kwaliteit en aanhankelijkheid van de kinderen bewijzen dat de man een echte vader is die oog heeft voor het gezinsleven en er een essentieel element van uitmaakt. **In bijlage II-HOOFDORDE-5** vindt u een afschrift van de agenda/het rapport van Floris op datum van 20/02/05 waarin voor de eerste maal staat *"Er wordt niet gevochten op school! Agressie op school is zeker niet nodig! Probeer je te bedwingen!"* Dit op datum van 30/01/05 terwijl hij vanaf begin januari NET NIET MEER bij de papa was. Blijkbaar ontstaat er agressie bij Floris na een langdurig verblijf bij de moeder en ondanks de hoge relatieve hoeveelheden die hij krijgt (nu begrijp ik dat het eerder *"net door de hoge relatieve hoeveelheden is"*, hoe meer Renny's, motillium of andere maagmedicatie je neemt, hoe meer je maag daarop gesteld raakt). De moeder houdt geen enkele rekening met de lange termijn gevolgen van rilatine en het feit dat een jongeren zelf verantwoordelijk moet zijn voor de daden die hij stelt, en niet via drugs- of geneesmiddelen moet 'gedragsbepaald' worden of 'gemanipuleerd' worden. Rilatine geeft men altijd uit luiheid en omdat men de inspanningen niet wil leveren om mensen tijdsintensief en via dialoog op te voeden. Er is nooit ofte nimmer één maaltijd in de vuilnisbak gesmeten geweest door de man, wel is dit gebeurd door de vrouw zelf tijdens een colèrige bui en een overdreven reactie als een van de kinderen durfde zeggen *"ik vind het niet zo lekker"* (iets wat de man de laatste jaren zelfs niet meer durfde zeggen gezien de overgevoeligheid van de echtgenote). Ook nu nog moeten de kinderen van alles wat de papa klaarmaakt (al is dat véél eenvoudiger en veel klassiekere keuren dan de moeder, die zeer goed kan koken en daar ook veel tijd aan besteedt) een stukje eten. Het is zelfs gekend dat papa regelmatig 'rijstap' klaarmaakt omdat dit hun maag op natuurlijke en ouderwetse wijze zuivert, en dat ze bij het toekomen soms zeggen 'mogen we het eerst opdrinken, dan zijn we er vanaf?'. Dit mag bevestigd worden via getuigenverhoor. Elk van de mensen die een verklaring opmaakte, wenst trouwens zelf te komen getuigen voor de rechtbank. De relatie met Floris is opperbest en de vader is in het algemeen strenger tegenover de dochter Marieke dan tegenover Floris (die zich ook kinderlijker gedraagt overigens). Een maand geleden was er trouwens voor het eerst sprake van om ook Marieke rilatine te geven (zij durft inderdaad eens in opstand te komen).
6. Praten over een overleden vader, bezoeken van het graf te Moorseele, en een bloemetje brengen, uitspraken herhalen van opa, zijn zaken die helemaal niet bizar te noemen zijn, maar getuigen opnieuw van respect van de jeugd voor oudere en meestal wijzere mensen (iets wat soms jammerlijk lijkt te verdwijnen en een van de kernpunten is van de interculturele vereniging www.KifKif.be waar ik ook lid van ben en waar momenteel ernstige spanningen zijn omdat veel gebelgde allochtonen de overstap maken naar het Vlaams Belang, tot ergernis van een aantal fundamentalisten daar). Als ik over enige kennis beschik, dan kan ik het enkel toewijzen aan het feit dat ik altijd geneigd ben om gesprekken met oude en wijze mensen aan te knopen en op die wijze dikwijls zinvol 'tijd te verliezen'.

7. De vader vertelt minder verhalen over zijn jeugd dan de opa (vader van de echtgenote) vertelde over zijn jeugd, en daar ging het over vandalisme (effectief kapotschieten van alle straatlichten met een geweer). De papa lacht zelfs niet als er vieze moppen verteld worden, maar er wordt wel dikwijls verteld over de klas waarin Michel Roggeman zat (priester in het Kortrijkse) die ook goed orgel kan spelen en waarmee hij nog het Klein Seminarie met de kinderen samen bezocht; waar ook Bart Moeyaert, de huidige stadsdichter van Antwerpen in zat; en over de sociale geest die aanwezig was, dat als een leerling uitgemaakt werd door een juffrouw Duits heel de klas integraal opstapte en naar de directeur ging om te zeggen dat dit niet kon. Dat er af en toe eens een klakbommetje werd gesmeten, of over de legerdienst die de papa maakte, worden ook dikwijls zelf vragen gesteld door de leerkrachten. Dit is niets meer noch minder dan op hetzelfde niveau treden dan de kinderen, zoals de echtgenote het nochtans zelf beschreef in de scriptie die ze maakte bij het afstuderen als logopediste en die integraal werd getypt en afgewerkt door de man. Gelieve concrete feiten aan te halen die de kinderen negatief zouden beïnvloeden, aub. Dat ik echter zelf uit een gezin van elf kinderen kom, leidde in het begin ook in het VTI van Izegem tot de rondlopende vraag noem eens de namen van je broers en zussen: "Marie-Jeanne, Marie-Claire, Jean Philippe, Jean Louis, Jean Marc (ikzelf), Jean Claude, Jean Paul, Jean Luc, Marie-Rose, Jean Marie en Jean Pierre Van Belle". Dat het niet allemaal doetjes zijn, wil toch niet zeggen dat ze mijn kinderen hun ervaring uit brave schoolboekjes moeten halen, vermoed ik? Zo zouden ze geen zo'n hoog IQ halen overigens...
8. De foto's op het dak van de Vito zaten in de verweerbundel van het kortgeding. Het gaat over primo foto's door de echtgenote zelf genomen (moet er nog meer toestemming zijn), of terwijl de auto gebruikt wordt om de hoge haag vooraan de woning af te snijden met de snoeischaar. Het dak werd manueel met een borstel gepoetst tegen mos omdat er een gescheiden waterstelsel werd ingevoerd bij de bouw van de woning en de man op die manier de waterput perfect qua kringloop kon behouden (en ik geen chemicaliën wou in ons regenwater). Op dat moment wou Floris ook eens helpen (de dakhelling is minder dan 40/) en de papa werkt reeds sinds kleinsaf met de metsersfamilie mee waarvan hij afkomstig is (de broers en de vader van zijn vader hebben ongeveer de helft van oud Sint-Jozef bij Brugge gezet qua huizen). Ook van kleinsaf hielp de papa ook al mee met de bietenteelt en hij reed dus inderdaad al van 12 jaar af met de tractor in het veld met toestemming van de boeren. Op 18 jaar heb ik ook camions nog moeten verplaatsen bij UCB voor de afhaling van de meststoffen bij boeren en om de weegbruggen te activeren. Met een van zijn zeven broers monteerde en laste hij de motor van een Honda Puch op een gokart waarmee ze vervolgens ook konden crossen in de wijdse poldervelden. Die motor- en elektrische technieken zou hij graag doorgeven aan zijn kinderen, maar als de echtgenote daar zo'n weerstand tegen biedt, is het voor hem niet per se nodig, maar kennis vorm je dikwijls al spelend. Bij de aankoop van de trap bij trappen D'Hondt te Dadizele in 1987, werd inderdaad expliciet gevraagd om een trapleuning te maken die er tegen kon dat de kinderen er af zouden glijden en ook niet pijnlijk zou zijn, terwijl de echtgenote er bij was. Er werd zo'n type trap ook gekozen door beide echtgenoten samen. Tot slot zou meester Tremmery ook duidelijk moeten weten dat ik niet alleen de boekhouding voerde van mijn echtgenote haar vader, maar dat ik elke vrijdag voor het laden en lossen met de Clark in zijn magazijn de zware vaten bier (67 kg per stuk) op zijn camion reed, en ook met zo'n rollend materieel wel degelijk vertrouwd ben. Laat ons bovendien niet zo naïef zijn dat onze kinderen dat niet zouden doen omdat we het hen officieel niet zouden toestaan (wat deden wij mannen toen wij klein waren en wisten onze ouders daar allemaal van?). Mijn kinderen zijn trouwens veel valbestendiger dan veel anderen, en al van heel kleinsaf rol ik ook met mijn jongste stientje van 4 jaar over de grond, waardoor deze ook nu al een veel beter evenwicht heeft. De moeder verbiedt het intussen telkenmale dat ze mag gaan zwemmen met de vader en zegt dat ze daar zwemblaasjes van krijgt, dat ze buisjes gaat moeten krijgen in haar oren (diabolo's), dat haar vel daar geen deugd van heeft, maar dit wordt effectief genegeerd door de vader omdat hij zelf altijd Inotjol in de auto heeft en talkpoeder en hij weet wat het is om haar goed te masseren en te wassen en daarmee de huid zeer intensief te stimuleren (vroeger dacht verweerder dat de hersenen van sommige van zijn hoogbegaafde broers zo goed waren omdat zijn op het kortgeding aanwezig en actieve nu 75-jarige moeder altijd met zeer harde massage hun haren wastte). Als een kindje valt, laat hij het niet 'trunten' maar maant het aan om direct recht te staan en te testen of alles nog goed zit. De moeder kan hierover moeilijk lastig doen, daar ze expliciet in de eerste besluiten

de vader wou degraderen tot een 'speelpapa' die enkel af en toe een weekend en de helft van de vakantie maar zijn kinderen mocht zien. Een mens moet weten wat hij wil, en de papa staat niet toe dat zij er de fundamentalistische visie op na houdt dat de papa alleen maar dient om mee te spelen, terwijl hij wel degelijk ook zoveel mogelijk interesse wil meegeven en drang naar zelfstandigheid. Het euvel met de gehandicaptenlift was het effectief toelichten van het bedienen van die lift en met respect voor het materiaal. Mijn kinderen zijn uiterst behendig met alle soorten knoppen, maar gaan in mijn bijzijn ook altijd de deur openen voor mensen, opletten voor openklappende deuren, vragen of ze een gehandicapte kunnen helpen (en intussen meegaan met het liftje, ja hoor) en hebben samen met mij al alle mogelijke bezienswaardigheden in België bezocht (van voetgangerstunnels over de elektriciteitscentrale van Vianden en Coö, als het Belfort van Brugge met de trappen, als het Hellend Vlak van Roncquières of de financiële blunder Strépy-Thieu als de voetgangerstunnels onder de Schelde en op die wijze krijgen zij heel wat bagage mee. In de tuin mogen zij helpen hout hakken met een gevaarlijke hakbijl en hou ik altijd toezicht als ze spelen. Bijna elke keer worden vriendjes uitgenodigd om mee te spelen en er worden al van het begin kampvuren gemaakt, waar de echtgenote de eerste jaren trouwens ook kwam bijzitten (tot het overlijden van haar papa). Ik zeg NIET dat de moeder een slechte moeder zou zijn, ik beweer alleen dat de kinderen een basisrecht hebben om zowel een papa als een moeder te hebben en dat de situatie waarin beiden om ter best willen zorgen voor hun kinderen, eigenlijk de ideale combinatie blijft. Op deze wijze blijft volgens mij ook de mogelijkheid open dat de echtgenote op middellange termijn trouwens terugkomt. Door ze financieel maar onmogelijk te **belonen**, ondergraaft het gerecht het complete huwelijk, en stel ik dan liever voor dat het huwelijk meteen wordt afgeschaft in plaats van als goede norm verdedigd (ook de Qor'aan houdt er trouwens die mening op na, al was Mohammed op dat vlak zelf niet het goede voorbeeld).

M Nogmaals is duidelijk te stellen dat er altijd al een zeer liefdevolle relatie bestond van de vader naar de kinderen toe al die jaren en dat hij sinds hun geboorte al altijd 50% voor de kinderen zorgde, en door de kortgedingrechter en de leugenachtige verklaringen werd dit ondergraven en verlangen de kinderen terug meer naar hun papa (hoewel ze intussen leerden om in een fractie van de tijd veel meer te doen). Ik denk zelfs dat de huidige situatie niet goed is voor de moeder, omdat die blijkbaar overbelast word, en ook financieel zal het een heel stuk voordeliger zijn voor de echtgenote als het officiële wettelijke standpunt van mevrouw Onkelinx onverminderd wordt toegepast: co-ouderschap en bilocatieregeling (tenzij partijen zelf anders overeenkomen).

Bovendien wil ik hier constructief meegeven dat het meteen starten met bilocatieregeling wellicht zeer dikwijls zou leiden tot papa's die vervolgens vrijwillig hun kinderen meer zouden afstaan (omdat heel veel papa's niet graag de zorgende rol meenemen en meer op hun vrijheid staan), en dan is onderhoudsgeld vanzelfsprekend en een vrije keuze waardoor problemen daaromtrent ook zullen verminderen of beter kunnen afgedwongen worden.

Wat betreft de leerkracht die bedoeld wordt, gaat het over mevrouw Verbeke, de echtgenote van een zeer beroemde internationale kunstenaar uit Rodenburg. In stuk **II-HOOFDORDE-6** vindt u de advisering in het (dure) Centrum voor Begaafdheidsonderzoek van Antwerpen waar beide ouders naar toe trokken VOOR de overgang naar het 1ste Latijn te Don Bosco. Ik leg u ook de de mails voor omtrent deze problematiek:

1. Mail van 2 juli 2003 van Bart Decanq (directeur Don Bosco) en waarin hij een afspraak op 27 augustus 2003 voorstelt. In dezelfde mail zeggen zij mij een boek Latijn te bezorgen zodat ik het ook kan leren (ik mocht geen Latijn volgen en heb tijdens mijn legerdienst tijdens de wacht dan maar snel Italiaans geleerd). Ik heb Floris dan ook geholpen met zijn Latijn en wiskunde tot ik hem niet meer mocht zien door mijn echtgenote, waarna zijn scores snel de dieperik in gingen [door zijn leeftijd ziet Floris bepaalde grammaticale structuren niet, zijn geschrift is ook een catastrofe van formaat]. **Zie Bijlage II-HOOFDORDE-7 (a)**
2. Antwoordmail van mijzelf, maar ook gelezen door mijn echtgenote. We spreken van 7 juli 2003 en nergens blijkt hier enige agressiviteit uit van mij tegenover Floris. Belangrijk is dat ik daarin de vraag stel of de leerkrachten niet beter vinden dat Floris meekomt. Ik gruwel er

namelijk telkenmale van dat hij met zo'n IQ niet zelf mag instaan of luisteren naar wat er bezig is. Mijn echtgenote heeft hem intussen een nieuw onderzoek laten afnemen, waarvan hij zelf geen jota verstond. Het IQ-onderzoek dat ik liet afnemen van hem, gebeurde omgekeerd door een klinisch psychologe van Dilopsy die hem wel betrok daarin, wat uiteindelijk de enige oplossing zal zijn voor zijn zelfbeheersing (of gaan ze hem zelfbeheersing leren door rilatine gecombineerd met zo wat zevertheorieën waarvan hij zelf niet weet waarom het dient). Het IQ-verslag zelf vindt u ook zowel in de andere bijlagen als hierbij (omdat het essentieel is) in **Bijlage II-HOOFDORDE-8. De antwoordmail onder Bijlage II-HOOFDORDE-7 (b)**

3. Tot slot mijn mail van een jaar later, zijnde 28 juni 2004 met mijn volgens verweerster 'waaninnige vraag' om de klastitularis mevrouw Verbeke als leerkrachte Franse te laten mee-gaan naar het tweede jaar. Ook zij zelf was hiervoor vragende partij, omdat zij zelf kinderen heeft met hetzelfde probleem. Intussen heb ik zeer intens contact met mevrouw Verbeke en leer ik haar kinderen op een eenwieler rijden, en zal ze ook bij Dilopsy wellicht een IQ-test laten afnemen met bijhorende onderzoek. Haar man is nog steeds radikaal (echt radikaal) tegen rilatine en dat komt daar niet binnen. Is die man dan nog meer psychisch gestoord dan ik, die het wel toestond maar er eindelijk eens een dialoog van wil omdat Floris zijn maag voor de rest van zijn leven overgevoelig zal zijn, zijn aorta altijd een grotere kans op hartstilstand zal lopen en daardoor ook een van zijn bovenkamers groter is, waardoor de andere kleiner is en dit onherstelbaar is. Dat Floris intussen op de huidige leeft almaar meer moeite zal krijgen om zichzelf te beheersen, omdat zowel de moeder als de vader eigenlijk de klassieke fout gemaakt hebben om hun eerste kindje een beetje over-te beschermen i.p.v. hem te dwingen zich aan te passen aan de normen van de maatschappij? U vindt deze mail onder **Bijlage II-HOOFDORDE-7 (c)** en de tekst daarin *"Tot slot kan ik niet naaten nogmaals expliciet te bedanken wat Don Bosco van geduld heeft gehad met onze floris, en durf ik in stilte nogmaals te hopen op een aantal uren extra steun van mevrouw Verbeke in het tweede jaar."* Het is inderdaad zo dat de directeur die bemoeienis niet zo leuk vond, maar zowel mevrouw Verbeke (die overigens haar jongere kinderen vervolgens verplaatste naar Rodenburg school waar ik toen nog in het oudercomité zat met o.a. gerechtsdeurwaarder Luc Beckers) als ik waren zeer blij dat we ons gedacht 'doorgedreven' hadden. In het leven krijg je namelijk niets voor niets, en floris was al boos dat hij in het zesde leerjaar van Rodenburg zijn echte leerkracht was kwijtgeraakt door suikerziekte waarna een jaar van pesten startte (inclusief cyberpesten, dat ik toen zelf heb opgelost door mij ook in dezelfde groep te begeven in het bijzijn van de directeur en de klastitularis).

Let bij het uitgebreide IQ-verslag op de laatste zin *"dat er geen ADHD werd waargenomen"*. M.a.w. *dat de rilatine onterecht was gestart, en dat al zo'n vijf à zes jaren...* Waarom ik daar niet mag over babbelen, weet ik niet. Het is niet mijn bedoeling arrogant te zijn, maar het gaat over de levenslange gezondheid en een medicament waarvan de bijsluiter zelf zegt dat *"de werking onbekend is"*, terwijl ik dit op mezelf heb uitgetest en dus wel dit wondermiddel (op korte termijn) ken (en op lange termijn dus allesbehalve een wondermiddel is).

9. Te gek om waar te zijn. Op een zondagmorgen hebben ze nog bij mij op schoot gezeten, heel alleen op een landweggetje. Leven we in een communistische staat dat ik daarvoor mijn kinderen moet verliezen? Ik plan ook hem toe te staan te leren rijden met een landbouwtractor als wij deze zomer weer gaan helpen in de Walleweg met de oogsten (de kinderen van die landbouwer rijden al lang met de tractor, net zoals ik op die leeftijd, en leerden al vroeg verantwoordelijkheid te dragen die we kregen). stientje rijdt al vanaf haar 2 jaar in het Pirateneiland te Antwerpen en in het park bij de waterval van Coe met een elektrische go-cart en is daarmee inderdaad ook weeral rapper dan de anderen. De kinderen hebben bij mij af en toe schaafwonden aan hun knietjes, net als ik vroeger, maar ze kunnen ook tegen een duwtje. Ik heb sinds ik alleen ben ook een Tervuerse Herder van de directeur van Don Bosco die ik volledig zelf moet opvoeden en die zeer luisterzaam en hoffelijk is (maar een hond blijft, vooral als hij kippen of klein wild ziet is zijn jong jachtinstinct niet wezenlijk anders dan dat van Floris, dat van mij en evenzeer dat van meester Jacques Tremmery zelf aan zijn artikels, boeken pleidooi en antwoordmails te zien).

Als de kinderen achteraan bij mij op de moto zitten, rij ik zeer traag met de moto en weten zij en ik dat er niets kan gebeuren. Dit wordt duidelijk verteld door mensen die nooit met een moto gereden hebben of die niet weten wat er zo gevaarlijk is aan motorijden (de chauffeur en zijn zelfbeheersing met name). Ik denk dat mijn enige boete van 85 km per uur waar ik 70 km per uur mocht rijden na een lange helling op een moto die met een korte gasdraai in 2,3 seconden al boven 90 km/h kan zitten al boekdelen spreekt. De foto in kwestie van stientje zonder helm is getrokken in de tuin, terwijl de motor niet draaide en op zijn voet stond. Zo heb ik ook foto's van het konijn op de moto, of ons parkietje op de voet ervan. Ik heb op mijn 18de nog motorcross gedaan en kan met de fiets op de achterwielen rijden, kan skateboarden en heb Brugge-Sluis-Brugge nog achterstevoren geschaatst, ik was de eerste in België die 3,5 salto's van de 1-meter plank in het Olympiabad kon, die van de 10 meter-duikplank vrije val perfect kan uitvoeren, die 50 meter onder water kan zwemmen, die sinds kort ook steeds vlotter op een eenwieler kan rijden, die kevertjes als uit de Herbie-film kan afregelen, die moto's van olie kan verversen (behalve BMW's die zo'n speciale sleutel vereisen). Ik overclimatiseer mijn kinderen niet en soms laat ik ze heel even koud hebben, maar duffel ze dan weer extra warm in en heb altijd extra dekens en verse kleren in de auto liggen voor noodgevallen, en wellicht daarom zijn ze bij mij nog niet eenmaal ziek teruggebracht terwijl ze al dikwijls niet werden afgegeven omdat ze (zogezegd?) ziek waren. Ik was al in 1989 tegen antibiotica maar nu ben ik eerder voorstander omdat men nu te weinig of te laat antibiotica begint te geven (ziekenhuisbacterie, maar ook bij jonge koetjes door veterinairs). Maar de discussie met dokter Ann Vanneste herinner ik mij nog zeer levendig, net zoals deze met moeke over Floris ooit eens in 1995: stientje was ziek en had 37/ koorts. Ik liet ze antibiotica voorschrijven, maar zei haar dat ik het maar zou geven als ze boven de 39/ graden zou gaan en ik zou zien dat ze echt ellendig werd. Ze heeft nooit die 39/ gehaald die keer. Die antibiotica heb ik uiteindelijk moeten vernietigen omdat ze over datum raakte. Floris zelf heeft massa's antibiotica gekregen omdat ik toen niet durfde reageren tegenover veerle. Maar nadat de ene soort niet hielp en de andere allergische reacties gaf, was ik het toch op een bepaald moment moe (het ging trouwens over oorontstekingen en veerle was vanuit haar medische cursussen bang dat het te ver in het oor zou trekken, terwijl ik weet dat ik zelf af en toe een onschadelijke oorontsteking heb). Op een bepaald moment vroeg ik dan van te ontnemen daaraan, maar dat het moeilijk zou zijn. Ik herinner me nog de woorden van mijn echtgenote: *"als het ontaardt, zal ik het je nooit vergeven"*. Ik liep verder met hem tegen mijn borst heen en weer, nog anderhalf uur lang. Maar daarna ging het over. En toen besloot ook veerle van hem minder en minder anti-biotica te geven. Officieel werkten de diablo's, en echt weten zullen we dat nooit. Ik discussieer nooit eindeloos, ook niet over anti-biotica. Het is zoals de meeste Vlaams Belangers: Ze zeggen dat er een probleem is, maar omdat niemand luistert, moeten ze hun boodschap herhalen. Ze zouden beter eens iets doen in de plaats. Dan zou een partij als het Vlaams Belang nooit bestaan. Er wordt meestal vergeten dat zelfs oppositie precies ontstaat vanuit 'positie'.

Is iedereen vergeten dat in 2003 Glenn Wynants ook werd vermoord, maar toen werd dat geen nieuws, die moordenaar loopt nog op vrije voeten rond. Hetzelfde met het kindje met dezelfde naam Floris van Frieda Van Themsche uit Hulste: het kindje werd brutaal overreden, met vluchtmisdrijf. De dader is gekend, maar ja, onvoldoende bewijzen. Het volstaat ook te verwijzen naar diverse rilatinesites om zowel de Minesota-schutters als de Duitse schoolschutter (en nu ook de Belgische schoolschutter?) niet aan racisme te binden, maar aan het lange termijn gebruik van amfetaminen (waaronder rilatine, prozak, ...) Mogen we dan niet zeggen dat ook de jeugd via discipline ZELF verantwoordelijk moet worden gemaakt voor haar daden?

Tot slot schrijft Meester Jacques Tremmery altijd maar opnieuw dat 'verweerder wild om zich heen schopt', maar verweerder is een filosofisch zeer diepzinnig en rechtlijnig gedreven mens, die niet tot doel heeft anderen te kwetsen, maar gevoel heeft voor rechtvaardigheid alsook van menselijke vergevingsgezindheid.

Dat hij bovendien per mail schrijft 'het zijn slechts dwazen die kinderen betrekken in de echtscheidingsprocedure' bewijst de intelligentie van de auteur van zo'n zin en de integriteit van het artikel dat ook in **bijlage II-DE MORGEN-TREMMERY** wordt gevoegd. Ik verwijs terug naar zijn een eindzin die ik wellicht meer kan gebruiken dan hijzelf: *"Ik heb het allemaal gezien, de vechtscheidingen, de haat, de eindeloze verwijten en de koppigheid, maar toch geloof ik in de liefde, omdat ze bestaat"*. Bij mij zal hij geen vechtscheiding, geen haat, geen eindeloze verwijten noch koppigheid zien, maar enkel liefde, doortastende liefde voor mijn vrouw. Jacques Tremmery is geen bliksemafleider, hij is (ook!) in dit dossier de bliksem zelf, en ik ben een kooi van Faraday en bescherm mijn kinderen binnenin en hoop dat mijn echtgenote ooit terug naar binnen komt schuilen maar laat haar daar vrij in. En hij mag met zijn bliksemstralen alles rond mij financieel verwoesten, dat hij maar eens nadenkt over het volgende:

Een goede vader krijg je niet kapot. Niet omdat hij goed is, maar omdat hij voor anderen leeft, en dus zelf eigenlijk niet kwetsbaar is. Wat niet belet dat ik geen Jezus ben, die mij braafjes naar het kruis zal laten leiden zonder dat ik de wettelijke middelen niet heb uitgeput. Ik heb als klein mannetje veel in de tempel gezeten en veel geluisterd en geleerd. Ik heb nog nooit zoveel geleerd over de praktijk als het gerecht als het laatste jaar. En ik heb goede dingen en dappere rechters, maar ook minder goede dingen en laffe puur functionele en proceduriële rechters gezien. Elk functioneert naar eigen behoren, maar in een uitspraak had mijn leerkracht recht André Brandt overschot van gelijk: *"Het spook van de specialisatie maakt op het einde iedere cultuur kapot. Laat ons niet naïef zijn en onze verdediging niet opgeven"*. Ook hij vond trouwens dat we het meest vergevorderde rechtssysteem van heel de wereld hadden. Maar zoals bij de boekhouders en andere vrije beroepers, zijn er heel wat rotte appels die het systeem destabiliseren. Ze zijn herkenbaar aan de onmacht waarin ze telkenmale en alleen nog maar op procedures zinspelen, op onbevoegdheidsverklaringen, op eenzijdige verklaringen, op valse psychologische attesten, op theoretische berekeningen van omzet, op verwerpingen van feiten door detailfeiten, en op strategische gecreëerde wanverhoudingen waarin de mug de olifant wordt en de olifant doodgeschoten. Als rechters daarin met open ogen lopen, dan helpen ze zelf met de ondergang van ons rechtssysteem (elke cultuur gaat trouwens ooit onder, er bestaat geen oneindigheid), want de waarheid, de zeer naakte waarheid komt altijd aan het licht. En dat tussenin de grenzen van mensen overschreden worden (niet de mijne, nog lang niet, in elk geval) en de kranten zo ook hun lectuur krijgen, dat hoort bij de evolutie van these, anti-these en syn-these.

IN HOOFDORDE MAAR BIJGEVOEGD, TEGENEIS

10. Opname in de zaak ten gronde van de aansprakelijkheidsstelling van advocaat Jacques Tremmery ten opzichte van de uitgesproken onderhoudsgelden door opzettelijke foutieve voorlichting van de rechter met een volgens de psychologische commissie onterecht en gebruikt verslag ("*een dergelijk verslag heeft geen enkele wetenschappelijke waarde*") en reeds weerlegd in rechte door de vernietiging van zijn eenzijdig verzoekschrift en waarvan alle stukken hierbij terug worden gevoegd. Toepassing van art. 1382 e.v. mag op elk niveau worden bijgevoegd en hierna concreet wordt toegelicht:

- Fout1: Laten opmaken van een attest in zijn opdracht en speciaal voor de kortgeding procedure door een collega van eiseres, die bovendien niet de bevoegdheid heeft te oordelen over verweerder en deze bovendien nog nooit gezien heeft. Dat het hier trouwens een 'rouwtherapeute' betreft, die dus duidelijk eerder werk heeft met eiseres die het verlies van haar eigen vader (26/11/2002) en misschien ook haar schoonvader (26/08/2004) niet goed verwerkt heeft en die bovendien bij haar nep-therapie duidelijk de gevolgen van de rlatinewerking bij zoon Floris totaal foutief inschat (zwartgallige dromen, tremens, klassieke drugswerking, infantiele polarisatie van gedachten in goed en kwaad, regressie en agressieve neigingen, hartkloppingen, onregelmatig eetpatroon en daaruit volgende overgevoelige maag, ernstige slaapstoornissen). Bovendien wijst de op advies van het ministerie door verweerder met strafklacht gestarte onderzoek door de procureur des Konings erop dat het wel degelijk de advocaat is die dit attest op o.a. blz. 6 van zijn derde besluiten in kortgeding maar liefst vier maal zeer expliciet, herhaaldelijk en uitdrukkelijk tot dokter psychologe met een psychologisch verslag verheft, en op blz. 11 nogmaals de 'kosten psychologe' vermeld en in het pleidooi voor de rechtbank maar liefst meer dan 30 minuten daarop doorhamert en zeker tienmaal dit vermeld, alsook vermeldt dat het jongste dochtertje Stientje "*gehospitaliseerd werd door weigering van antibiotica door de vader*" terwijl geen bewijs kan geleverd worden van hospitalisatie daar deze nog nooit gehospitaliseerd is geweest. Dat hij in de eerste en tweede besluiten expliciet vraagt om Floris te horen, maar dat deze aanwezig is in de rechtbank (alle kinderen en mijn moeder die elf zeer actieve kinderen knuffelde en intellectueel maar bescheiden grootbracht) en vervolgens zegt dat de kinderen misbruikt worden door de man omdat hij toen zeker geen dialoog durfde aangaan met de zoon Floris in kwestie (die emotioneel erg verzwakt is intussen en ook almaar meer sociaal opdweepbaar).
- Fout2 Het gebruiken van een totaal willekeurige berekening met vermoedens op vermoedens op vermoedens van een omzetberekening zonder rekening te houden met het feit dat verweerder hoofdzakelijk informatica-activiteiten volbrengt en in anti-fraudezaken actief is en er dus zeer moeilijk hard kan gemaakt worden. Dat hierbij als wettelijk argument wordt opgeworpen "*onderhoudsgelden zijn toch fiscaal aftrekbaar*" is zeer grof tegenover de zelfstandigen, omdat vergeten wordt dat ze eerst moeten betaald worden (zo zou je de belastingen kunnen afschaffen: alle fiscaal aftrekbare kosten zijn fiscaal aftrekbaar en zouden zo leiden tot 0 EUR belastingen...).
- Fout3 Het niet laten aanpassen van het vonnis na de nochtans zeer rechtlijnige verklaring voor de rechtbank van de zoon dat "*hij zijn papa graag ziet en bij zijn papa wil zijn*" (ondanks het feit dat hij in de tussentijd dus zijn vader een heel eind niet gezien had en zwaar beïnvloed werd).

- Fout4 Bij uitvoering van een beslaglegging blijkt inderdaad opnieuw dat alle roerende goederen door de echtgenote met drie camions en zeven man/vrouw zijn meegenomen, en bij derden verzet wordt nochtans daarin doorgedaan, dus appellant kan op dit moment maar als enige bedoeling hebben (de vraag die de rechter van koophandel ook letterlijk stelt en die door Tremmery niet werd beantwoord: *"Is het de bedoeling die mijnheer kapot te maken? Iedereen weet toch dat je in een echtscheiding alleen maar armer wordt?"*) de situatie ernstig maar bewust te verslechteren door te zeggen dat ook een occasiewagen opnieuw in beslag zou worden genomen waardoor verplicht diende te worden overgegaan tot een leasing (waarbij de goedkoopste formule en de goedkoopste lichte vrachtwagen werd genomen, zijnde een leasing van 412 EUR per maand bij KBC-lease).
- Fout5: Dat meester Jacques Tremmery volhardt in boosheid en ook in beroep de 'kosten psychologe' aanhoudt, zelfs na terechtwijzing daarvan door mij en mijn onbetaalbaar geworden advocate Van Elslander Martine op dat moment.
- Fout6: Een eenzijdig verzoekschrift om de kinderen af te nemen, terwijl onderzoeksdaten worden gesteld tijdens de paasweek dat de kinderen terecht bij de papa zijn en hij door vermoeidheid in terugreis van Spanje (de enige reis ter waarde van het onderhoudsgeld van één maand - 900 EUR met zijn dochtertjes en zonder zijn in kortgeding afgenomen zoon) een paar uren later toekomt (mèt verwittiging van de politie) dan hij normaal moet toekomen, terwijl eiseres (zie attest in de bundel) expliciet verklaarde aan klant Libowar NV dat hij niet ongerust hoefde te zijn want dat hij wellicht op reis was met de kindjes (hij had er trouwens maar twee bij zich, want het vonnis had in afwachting van de verrassende uitspraak van de zoon deze niet toegestaan). Bovendien bevestigde deze ook dat hij een afspraak had de maandagmiddag met verweerder en dat deze altijd zijn afspraken nakwam of correct verwittigde.
- Fout7: Niet opmerken dat intussen ook in school ordeklachten optreden met de oudste zoon, hoewel deze nu almaar meer relatie neemt en dit wellicht ook zal worden voorgesteld aan de dochter, die nog veel actiever is, maar zeer correct in omgang en geen problemen heeft om met directe taal te worden aangesproken. Negeren van elk signaal van de kinderen en vooral de dochter die fifty/fifty bij hun papa willen zijn en die hun kamer in 'hun huis' willen behouden.
- Fout8: Expliciet advies (zie PV's) om de kinderen eenzijdig van school te veranderen op 01/09/05 en tegen de zin van zowel de vader als de meisjes zelf in, puur om gemaksredenen omdat het eiseres aan energie ontbreekt om de kinderen af te zetten in een school waar de papa ook zeer actief was in de ouderraad (zie ook getuigenis directeur van Rodenburg) en veinzing aan mijn echtgenote hierin *"dat de advocaat van tegenpartij daarvan op de hoogte werd gesteld, wat nefast onjuist is"*. Nochtans grenst ook de Rodenburg school aan de Don Bosco school, zodat ook het argument van 'luiheid' eigenlijk betwijfeld dient te worden. De kinderen werden trouwens bewust van de school uit Bellegem (op loopafstand te voet van de woning te Bellegem) verplaatst naar Rodenburg, zodat dit tegenstrijdig is aan eerdere gezamenlijke gemaakte afspraken omtrent de keuze van een degelijke school die voldoende moeilijk is voor onze kinderen (marieke bevestigt dat het in Moorseele véél gemakkelijker is voor haar, maar positief is wel dat ze daar weer dialect leert spreken). **Zie uitgebreide bundel Vernietiging Eenz. Verzoekschrift.**

- Fout9: Eenzijdig interpreteren van het vonnis en afnemen van de kinderen voor elk schoolweekend waarop een vakantie volgt (dus maar één weekend per maand i.p.v. twee terwijl de verdeling al nefast fout is), terwijl Jacques Tremmery zelf al een vonnis bekwam waarin expliciet een dwangsom stond en waarin het openbaar ministerie expliciet meldt dat het eigenhandig interpreteren van een vonnis uit den boze is. Het niet informeren van de kinderen hierin zodat deze emotioneel tegen de vader worden opgezet omdat zinnen vallen als *"jullie papa wil jullie niet zien"* *"jullie papa heeft geen tijd om jullie op te halen"* en zowel eerst als later wordt dit zelfs *"de papa heeft jullie papa zot verklaard"* waardoor ze met onnodige angsten worden opgezaaid en als speelbal worden gebruikt, waar de vader blijvend positief blijft en het 50% aanwezig zijn bij de moeder ook duidelijk blijft verdedigen.
- Fout10: Het instellen van allerlei procedurefouten en dito regels met als top of the bill een nieuw totaal eenzijdig verzoekschrift op 01/03/06, waarin de advocaat niet min of meer verweerder als 'psychologisch gestoord' en 'een maatschappelijk gevaar' wordt bestempeld.
- Fout10: (vervolg) Dat hierbij wordt voorbijgegaan aan het feit dat verweerder op dat moment terug full time (alhoewel, deze noemt 20 h les geen full time maar een vakantie in het onderwijs) les geeft aan meer dan 150 leerlingen van 16 à 18 jaar in het VTI van Izegem (Elektriciteit en bedrijfsbeheer) en daar ook niet aarzelt om in de vrije uren mee te lopen met de leerlingen, er op de internationale gedichtendag de wedstrijd limerics meespeelt en zelfs wint (zie ook <http://logocom.be/poezie>), als eerste lesgever ooit een dag les durft geven ZONDER STEM door op het bord te schrijven dat 'de leerlingen ditmaal zelf hun vertrouwen kunnen bewijzen en dat dit doorverteld zal worden' op het bord en dat zijn zeer grote activiteit en ook discipline door de leerlingen als aangenaam en vooral leerrijk wordt ervaren. Dat hierbij wordt voorbijgegaan aan het feit dat verweerder intussen zoiets intellectueel had zien aankomen en veiligheidshalve een grondig psychologisch onderzoek had laten uitvoeren in het meest gerenommeerde instituut Sint-Amandus te Beernem en bovenmatig goed werd bevonden, en dit nogmaals wordt bevestigd door de neuropsychiater die door de echtgenote ooit eens was aangeduid om 'te laten bezoeken door de man' maar die daarna zelf weigerde op zijn vraag om haar ook eens te laten onderzoeken.
- Fout11 Dat genegeerd wordt dat de echtgenote geregeld woedeuitbarstingen heeft en zich aan de haren trekt, Marieke bedreigt *"dat ze maar bij haar papa moet gaan wonen"*, maar dat dan niet wil laten uitvoeren of dreigt dat ze met haar auto op een boom zal rijden als de kindjes niet stiller zijn, maar dat dit gewoon te wijten is aan het feit dat zij overbelast raakt omdat ze zich momenteel ook in haar werk in de groep psychomotoriek voor kinderen probeert op te werken en de donderdagavond ook cursussen volgt (zie www.innerlijkedanser.be voor de eigenaardige lesinhouden) en dat de combinatie bij haar zeer dominante moeder met de kinderen op een veel kleinere ruimte dan ze gewoon waren te Bellegem, spanningen geeft die ook vanzelf zouden worden opgelost als ze evenredig bij de papa en de moeke alternerend een week zouden zijn. Dat hij hierbij zijn cliënte bekrachtigt in de fundamentele waanidee dat de papa niet voor de kinderen zou zorgen op eenzijdige verklaring van zijn cliënte, net omdat hij actiever is (m.a.w. een papa die niets doet, zou dus veel bekwaamder zijn dan ik die als papa zeer veel doe met mijn kinderen, laat het duidelijk wezen). Dat gelijktijdig genegeerd wordt dat de vader intussen heel de woning volledig zelf onderhoudt en nu zonder haar eigen wekelijkse zwarte poetsvrouw (onze vroegere buurvrouw) en zonder officiële raampoetsdienst de was, de plas, de kook en alles uitvoert (zij het minder minutieus dan vroeger natuurlijk, ik leef niet om te kuisen) en dit allemaal met een enorm dynamisme doet met uitstraling van enkel positieve energie naar de kinderen toe (klagen hoort niet tot zijn woordenboek).

Let wel: Ik bedoel deze paragraaf niet als tegeneis noch denigrerend naar mijn echtgenote toe, maar ik besef dat ik met gelijke wapens in het belang van mijn kinderen moet antwoorden. Ik begrijp dat zij onder druk staat en dan ook soms haar zelfbeheersing verliest, want ik heb mezelf meer beproevingen gegeven dan zij in haar jeugd.

- Fout12 Dat er nu ook ten volle juridisch door hem gespeeld wordt op het uitspelen en misbruiken van rechterlijke uitspraken en dossiers. In kortgeding wordt gezegd dat de vrederechter Floris niet wou geven, terwijl dat een toegifte van de vader was die NET TEGEN de zin van de vrederechter gebeurde. Dat bij de vrederechter het omgekeerde werd verklaard maar dat dat doorhad en in zijn besluit oordeelde dat deze geen enkele reden zag om ook niet tegemoet te komen aan de eis van de vader om zijn kinderen tijdens de schoolweek ook te verzorgen, en dat die week ook perfect verloopt en dat de kinderen voor het eerst ook niet op school moeten eten en dat de vader heel zijn werk aangepast had in een kantooruren-schoolweek en een week waarin hij zeer hard doorwerkte met medewerking van zijn klanten. Dat hij het eenzijdig verzoekschrift opmaakt met expliciete, in een kader vermelde vraag om de jeugdrechter te laten oordelen en het laten uitschijnen DAT HIJ de jeugdrechterprocedure had gestart om een maatschappelijk onderzoek naar de vader te laten uitvoeren, terwijl het net justitiehuis was die geadviseerd had de jeugdrechter in te schakelen omdat de kinderen zelf hun papa meer wilden zien en dat de tijd veel te rap voorbij ging als ze bij papa waren en deze niet alleen als speel papa maar ook leer papa wilde zijn en hun intellectuele interesses wou helpen verzadigen en zelfs terug aanwakkeren (bij de oudste, hoogbegaafde zoon met IQ van 145 is dit zelfs ernstig genoeg stilgevallen!). Dat de kortgeding rechter expliciet ingaat op het verzoek om de jeugdrechter bevoegd te verklaren, maar zichzelf onbevoegd verklaart voor 50/50-regeling. Dat bij de jeugdrechter door Jacques Tremmery dan plots een stuk wordt ingediend met foutieve juridische vermeldingen (onbevoegd en onontvankelijk worden volgens de rechter zelf door elkaar gehaald en hij vraagt wat er nu bedoeld wordt, maar dat openbaar ministerie adviseert al meteen 'onbevoegdverklaring' waarbij eigenlijk gewoon gespuwd wordt in het gezicht van mijn kinderen die al zeer dapper moesten zijn om dat te durven opmaken omdat ze angst hebben voor de reacties van hun overgevoelig geworden moeder) wordt ingediend waarin hij HET TEGENGESTELDE VRAAGT van wat hij bij de kortgeding rechter vroeg.
- Fout13 Dat hij nu in de stukken er opnieuw niet voor terugdeinst om voor 99% grove leugens te hanteren (zie bewijsstuk ondertekende lening zonnepanelen en nu plots de expliciete erkenning dat er wèl degelijk financiële problemen waren waarvan ik toelicht dat het overmatige hoge uitgavenpatroon vooral sinds de boerderijvakantie met de moeder door een plotse eis van 200.000 BEF door de moeder zelf maar met uiteindelijk akkoord van de echtgenote toevallig nèt voor de woonstverlating) of muggen in olifanten om te zetten ten einde de rechter opnieuw te doen dwalen dat hier totaal geen sprake is van een onbekwame of gevaarlijke vader en dat beide ouders hun taak naar behoren kunnen volbrengen. Dat hij bovendien vraagt om geen eindvonnis maar een voorlopig vonnis te melden teneinde de procedure verder te doen aanslepen tot zijn eigen cliënte het zal moeten opgeven om te procederen waardoor hij zichzelf automatisch in rechte zou kunnen herstellen en de schuld kunnen afschuiven op derden, iets waarvan ik beken dat meester Tremmery werkelijk in gespecialiseerd is en tot de top van de Belgische 'leugenadvocaten' behoort. Alleen vergeet hij zijn oorspronkelijke eed een beetje hierbij en heiligt het doel werkelijke alle, maar ook alle middelen. Dat de advocaat zich bovendien goed voelt in dit systeem, daar hij boeken publiceert aan de lopende band en overspel eigenlijk publiek zowel in een paginagroot artikel met zijn foto op de helft als promotie voor dat boek propageert, maar omgekeerd al meer dan 21.000 EUR dwangsom eist van appellant door als journalist te publiceren mèt

bronvermelding en alle bewezen feiten dat hij wel degelijk blunders als PUBLIEKE PERSOON beging. Dat dit geen aanval is op de persoon van Jacques Tremmery maar in zijn beroep als advocaat waar hij duidelijk machtsmisbruik maakt maar ook mijn echtgenote een fictieve luchtballon belooft van 900 EUR per maand die een dezer maanden ook effectief zal ontploffen en verworden tot een klein plastic velletje dat enkel goed is om in de vuilnisbak gedeponneerd te worden. Dat hij bovendien de dwangsom op de huidige site <http://logocom.be> laat verhogen met 30.000 EUR per maand, ik vraag de rechter mèt aandrang deze site na te zien, of deze site en vooral of Meester Tremmery deze exuberante som wel degelijk waard is want hij wordt zelfs niet met naam en toenaam vermeld en gaat dus opnieuw het vonnis zo breed interpreteren dat hij zich blijkbaar als alleenheerser van de wereld voordoet en megalomane neigingen kan toebedicht worden (zoals Alexander de Grote, maar die had volgens mij meer capaciteiten). Er zijn trouwens nog wel een aantal advocaten die zo naast hun schoenen lopen (in Gent in beroep zag ik echter een jonge vrouw die met zo'n vuur en uit het hoofd (par coeur in het mooi Frans) haar advocateneed aflegde, dat het ontroerend was voor iedereen en ook voor mij.

Schade: De schade is maar zo duidelijk als kan: Exuberant en irreëel onderhoudsgeld van 900 EUR terwijl zijn eigen software het omgekeerde berekent, en het vonnis tevens oplegt dat de man voor ALLE GEZINSSCHULDEN moet instaan. Inbeslagneming van de lichte vrachtwagen met 224.000 km op de teller ondanks tegenwerking van de rechter en gebaseerd op het oude wetsartikel dat boven de 100.000 BEF beroepsgoederen mogen in beslag worden genomen en dat de rechter niet anders kon dan hem daar ook in te volgen. Eventueel als u lang genoeg wacht, een spectaculair faillissement waarin ALLEEN schulden tegenover de echtgenote zullen openstaan, die bovendien in de faillissementswetgeving NIET gevrijwaard worden, zelfs niet in dit geval waarbij normaal verweerder verschoonbaar zal worden verklaard gezien de duidelijke omstandigheden (zeer bizar, maar door een hier zeer absurde combinatie van wetteksten vallen onderhoudsgelden echter niet binnen de verschoonbaarheid). In dat geval zal verweerder nogmaals in het faillissement Jacques Tremmery opnieuw proberen aansprakelijk te stellen en zal de schade véél hoger oplopen dan hier wordt geraamd. Elk uitstel is een ernstige verhoging van de schade. De 900 EUR dient berekend te worden per maand. Omdat het gerecht bovendien de verweerbundel van verweerder niet serieus nam in kortgeding, is de schade ook met 7200 EUR advocaatkosten (waarvan betalingsbewijzen en leningsbewijzen bij de door zuinigheid kapitaalkrachtige geworden moeder van verweerder - maar er zijn elf kinderen en die houdt dit dus correct bij - zullen worden voorgelegd, voor rekening van de verzekering burgerlijke aansprakelijkheid. Bovendien werd geweigerd bij de vernietiging van het kortgeding deze BA-clausule op te nemen, terwijl op elk moment van procedure een duidelijk geval van fout-schade-causaal verband nochtans door de rechter MOET worden opgenomen bij eenvoudige vraag en bij voorlegging van onweerlegbare bewijzen (wat telkenmale opnieuw door verweerder gebeurt).

CAUSAAL VERBAND: Het is nog nooit zo onbetwistbaar en duidelijk geweest dat alle schade, zelfs de schade die meester Jacques Tremmery beweert te hebben opgelopen door de negatieve reclame voor zijn boek (die trouwens uiteindelijk ook positieve verkoopsreclame is, dat weet hij zelf ook wel), enkel en alleen terug te brengen is naar het vals ingebrachte attest en de fictieve op vermoedens op vermoedens gebaseerde berekeningen terug te brengen is waardoor de rechter niet anders kon dan tot een dergelijk onzinnig onderhoudsgeld te komen. Daar hij dit ook voor de beroepsrechter (waar verweerder zijn advocaat op het einde moest opzeggen omdat het kostenplaatje totaal ondraaglijk was geworden voor dezer) op dezelfde wijze hard maakte, verernstigt de feiten, dus de rechter zal zeer duidelijk zien dat ik zeer billijk ben ik vergelijking waar verweerder Jacques Tremmery zelf 1.000 EUR per internetovertreding eist. Als ik 1.000 EUR per overtreding zou eisen die hij maakte, dan kom ik aan een niet onaardig bedrag van zo'n 60.000 EUR en op 12.000 EUR per jaar dat hij deze onzin blijft aanklappen en verder verdedigen in plaats van nederig toe te geven dat hij inderdaad een vals attest heeft gebruikt, inderdaad de rechter foutief heeft voorgelogen en dat hij inderdaad nu zoals in zijn huidige besluiten erkent dat er wel degelijk financiële problemen waren en er geen sprake is **van een 'boekhouder die met gemak 800 EUR per dag verdient' en dat dit ook netto was (alle kosten werden effectief betaald en zijn geen fictieve kosten).**

Laat ons nogmaals duidelijk wezen: Als ik 800 EUR per dag zou verdienen, zou ik niet gejubeld hebben in de kortgeding rechtszaal bij de uitspraak?

Daarnaast veroordeling tot tergend en roekeloos geding van meester Jacques Tremmery per door hem ingestelde rechtsprocedure X 1.000 EUR, voor te bestemmen voor de vereniging <http://www.bgmk.be>

BEWIJS

Vermits de feiten voldoende gedocumenteerd zijn en het hier over een perfect normaal gezin gaat, waarvan zowel de vader als de moeder de kinderen graag zien,

vermits het een grondwettelijk en Europees recht is om als vader gelijke rechten te bekomen

- : wordt gevraagd art. 229 en 231 totaal af te wijzen en eventueel bijkomende eisen van daaruit van eiseres te verwerpen,
- : wordt gevraagd zonder dralen een perfect co-ouderschap toe te staan met de zeer prachtige en zeer eenvoudige regeling die zijn werkwijze al bewezen heeft:
 - elke even week bij de echtgenote-moeder
 - elke oneven week bij de echtgenoot-vader
 - (op vrijwillige basis kunnen de vakanties anders worden ingericht en uitgewisseld, dat kan normaal geen probleem vormen bij ons)
 - en dit vanaf de maandagmiddag of maandagavond aan de schoolpoort (naargelang ze blijven middagmalen) of in vakantiedagen om 12.00 h tot de maandag erop aflevering aan de schoolpoort of om 12.00 h bij de andere partner die er dan recht op heeft.
- : wordt gevraagd enige alimentatie in hoofde van de eiseres expliciet ongegrond te verklaren en af te wijzen,

- : wordt gevraagd dit geldig te maken vanaf 01/01/2005, of indien dit niet retro-actief kan, Jacques Tremmery burgerlijk aansprakelijk te stellen voor het verkeerd voorlichten van de rechter qua relatie vader-kinderen en de psychische gezondheid onredelijk te belasten zonder tussenkomst van een door de psychologencommissie erkende psycholoog (dus met werkelijke waarde of ten minste weerlegbaar op serieus en gelijkaardig niveau en met vermindering van de belangen, niet vergeten dat de eiseres zelf als therapeute net werkzaam is als therapeute en dus geen onafhankelijk advies kan uitbrengen), met als gevolg aan de verzekering te declareren bedrag ten belope van het onderhoudsgeld tussen de datum in het kortgedingvonnis bepaald en de definitieve datum, alsook de 7200 EUR onnodige advocaatkosten kosten. Het bedrag van deze periode onterecht onderhoudsgeld dient aan evenredig aan zowel de echtgenote eiseres zelf als op de aparte kinderrekeningen betaald te worden (zie uitsplitsing kortgeding vonnis), met uitzondering van de 4.050 EUR uit inbeslagname en gedwongen verkoop van het voertuig.
- : wordt gevraagd bij niet consensus over voorgaande punten, een psycholoog aan te stellen die beide ouders grondig zal doorlichten of kind en gezin aan te stellen om de netheid van beide huizen te controleren,

de domicilie van de drie kinderen te herbevestigen op Straatje 21, 8510 BELLEGEM

marieke de vrijheid te geven om zelf te kiezen welke school ze wil volgen vanaf 01/09/2006

floris de vrijheid te geven om zelf te kiezen welke richting hij wil volgen vanaf 01/09/2006 en mits akkoord van de directie van Don Bosco

Meester Jacques Tremmery te vragen zijn wettelijke eed als advocaat opnieuw te laten afleggen.

Intussen kan Jacques Tremmery het vreemd vinden, maar eigenlijk wil ik hem bedanken (heb ik zeker geen persoonlijke wrok tegen hem omdat we allemaal goede en negatieve levensfasen hebben - mijn boekhoud dossiers zijn een puinhoop geworden in 2005 maar ik heb dat nederig tegenover alle klanten toegegeven die mij in veel gevallen toestonden alles zelf terug in orde te brengen), omdat hij mij de gelegenheid bood om een hele opleiding recht te volgen in de praktijk en mij met alle takken van het gerecht (het correctionele ontbreekt nog, hoewel ik dat ook gevraagd had en ik daar eigenlijk al met het fraudedossier Bisschop Dominique al nodig had gehad) in contact bracht. Alleen dat eenzijdig verzoekschrift en vooral de 55-dagen hebben mijn kinderen meer schade toegebracht dan ik dacht en waren het niet waard. Voor de rest denk ik dat iedereen in zo'n omstandigheden leert wat de werkelijkheid is, en nog meer: dat een creatieve papa altijd meer vermag dan gelijk welke instantie, en dat de-materialisatie meer vrijheid geeft dan ze afneemt. Het was mijn schoonvader zelf die mij in de biercamion tussen zijn normaal zeer stille momenten ooit twee dingen zei: "*Jean Marc, voor de goeie dingen in het leven moet je vechten*", en "*Het leven is een strijd, en als je lang leeft, word je een oud-strijder*". Het is me intussen duidelijk dat strijders niet oud worden, maar profiteurs wel. De oudste vrouwen en mannen die ik ken, zijn allen mensen die zich perfect kunnen afsluiten van het menselijk leed. De vrouwen die niet oud worden, zijn meestal mensen die zich snel en teveel zorgen maken, wat tot de uitdrukking leidt "*waarom het kwaad goede mensen treft*". Ik ben ervan overtuigd dat het kwaad de goede mensen fysisch misschien aanvalt, maar niet in het hart zelf treft.

OM DEZE REDENEN BEHAGE HET DE RECHTBANK

kordaat maar duidelijk recht te spreken en de situatie als volgt te corrigeren

0. Het afwijzen van enige gegrondheid art. 229 wegens het totaal ontbreken van enig overspel en art. 231 wegens het totaal ontbreken van feiten of negatieve ingestelhelden door concludante, en het vestigen van een definitief en afsluitend vonnis dat deze grond tot echtscheiding ongegrond verklaart (echtscheiding vanaf 11/11/04 door concludante is dan normaal wettelijk mogelijk op basis van feitelijke scheiding van twee jaar, voorheen was dat overigens beter met vijf jaar omdat depressies op die leeftijd vroeger ook voorkwamen en het huwelijk net daarom beschermd werd)

1. Het bekrachtigen van een olwaardig co-ouderschap 50% moeder 50% vader met bilocatieregeling met ingang vanaf 01/09/06 (de vakantie is reeds correct geregeld bij kortgedingvonnis) en plaatsing van de domicilie van de kinderen in de woning die uiteindelijk voor hen bedoeld is

2. Bijgevolg ongegrond verklaren van eender welke eis tot onderhoudsgeld, zelfs al wijst de software op noodzaak van een onderhoudsgeld van de werkelijke schuldige, weglappende partij omdat de software geen rekening houdt met het feit dat verweerder gewoon is veel zuiniger te leven (geen televisie heeft en veel zuiniger leeft door de activiteiten op goedkoop zwemmen, spelen op de Kluisberg e.d. te concentreren), en dit met ingang vanaf 01/01/2005 of bij niet mogelijkheid tot retro-actieve werking met toepassing van het BA-principe onder 5. vermeld.

3. Verder aflossen van alle gezamenlijke gezinsschulden door de man, c.q. hypothekaire lening, de door inbeslagneming gedwongen vervangen bedrijfs- en gezinswag en op leasing en de kaskredieten die zowel hoofdzakelijk vanuit privé uitgaven ontstaan zijn (zie punt 1) en instaan van elk voor alle eventuele nieuwe kredieten en schulden die gevestigd worden na datum van dit vonnis.

4. Gebruik van een centrale nieuwe of de reeds bestaande drie aparte rekeningen bij Fortis op naam van drie kinderen met volmacht voor beide ouders en dubbele uittreksels, waarbij elke van de ouders instaat voor de nodige kosten en in evenredigheid. Gebruik van een aparte klasseur waarin alle kostenstaten komen en die ook door de kinderen zelf en derden (incl. Kind & Gezin) mogen worden ingezien.

5. Veroordeling en aansprakelijkheidsstelling art. 1284 e.v. van het burgerlijk wetboek van Jacques Tremmery ten belope van primo het onderhoudsgeld ten belope van het aantal maanden tussen de inwerkingstredingsdatum van het kortgeding vonnis (01/01/04) en de inwerkingtreding van huidige definitieve vonnis, en secundo in meer terugbetaling van de door verweerder geleende gelden voor de beroepskosten ten belope van 7.200 EUR en afwijzing van elke som in meer,

6. Vraag tot vrijwillige heraflegging van de advocateneed door Jacques Tremmery en excuses aan mijn echtgenote voor het foutief toelichten van huwelijksrechten en plichten en het beloven van luchtballonnen of zeepbellen van 900 EUR per maand.

7. Tertio bijvoeging berekening met software van Jacques Tremmery zelf over het inkomen, kwestie van echt hier ten gronde te kunnen oordelen, zoals hij bij de jeugdrechter overigens zelf forceerde.

8. Veroordeling wgens tergend en roekeloos geding per door hem ingestelde rechtsprocedure, zijnde 9 stuks op heden X 1.000 EUR, toe te wijzen aan de vereniging <http://www.bgmk.be> (in tegenstelling tot meester Tremmery heeft geld voor mij enkel de waarde van ruilmiddel en behou ik mij de eer zelf te werken daarvoor).

Te zeggen voor recht dat dit vonnis een eindvonnis vormt daar er absoluut geen sprake kan zijn van toepassing van art. 229 en 231 B.W. in hoofde van geen van beider partijen.

Bellegem, 12 mei 2006 (onze kerkelijke 17de huwelijksverjaardag overigens)

Met eerbied en met verklaring naar waarheid en getrouwheid, VAN BELLE Jean Marc, papa van drie prachtige kinderen.